

Людський вплив

Дякую тобі, Брате Невіллі. Благословить тебе Господь.

Доброго вечора, друзі, дуже приємно знову цього вечора бути тут у шкіні, знову говорити про нашого Господа та Спасителя, Якого ми всі разом, я певен, любимо, інакше б ми не сиділи тут у цьому розпеченому приміщенні, тісно скупчившись, як-от ми й сьогодні, якби ми не любили Його. Бо це мета нашого перебування тут — висловити Йому, що ми любимо Його. І наші передчуття стають все—все більш виразнішими, коли ми роздумуємо про час Його приходу. Коли ми бачимо ознаки, що виявляють Його прихід, ми чекаємо цієї величної години, коли ми побачимо Його.

² З того часу, як я був тут, у ту неділю, тиждень тому, іще багато хто пішли туди для зустрічі з Ним. Це була міссіс Форд, міссіс Леві Форд. Їй було вісімдесят років, шановній жіночці. Її чоловік відійшов деякий час тому. Він був ветераном іспано-американської війни. І в розповіді про моє життя я згадував ім'я його сина. Він був саме тим, хто збирався віддати мені ту уніформу, ви знаєте, після того, як він вже зносив її, яку—уніформу з—мені здається, то була уніформа бойскаутів. І він. . . Коли я пішов, щоб взяти щось із цього, там зі всього цього залишилася лише одна ліва крага.

³ Можливо, Ллойд присутній тут сьогодні, той самий хлопець. І я—я на днях проводив службу на похоронах його матері. І він попрохав мене, сказав: “Біллі, я хотів би, щоб ти говорив би про щось таке, що доведе, що моя мати знову воскресне.” І Господь дав мені проповідь саме на цю тему, з певністю. . . Коли Біблія, все докільля, все, що створив Бог, воно говорить про це, вона знову воскресне. Хто—хто в такому разі скаже щось проти цього? Так каже Бог, доводить це Своєю природою, доводить це Своїм Словом, доводить це її життям, всім іншим, вона має воскреснути, ви розумієте. Ні в якому разі не інакше, ніщо не. . . Небо й земля можуть проминутися, але це не проминеться. Вона має знову встати.

⁴ Потім позавчора, менеджер, який раніше був зі мною, містер Бакстер (багато хто з вас пам'ятають його; він говорив просто з цієї платформи), його жінка раптово померла від серцевого нападу. І він дуже страждає та дуже засмучений; і я сподіваюся—вірю, що ви згадуватимете Брата Бакстера у ваших молитвах, коли ви молитесь, бо він один з наших братів. І він живе у Ванкувері, у Британській Колумбії. І він не був зі мною вже досить багато років. І я чув, що в його жінки сталося щось таке на зразок нервової кризи або щось таке, і потім несподівано в неї стався серцевий напад і померла. Ми, справді, не можемо сказати, коли нас покличуть. І тоді, коли це—Він кличе, ми повинні бути готовими. Ось для чого ми тут цього вечора.

5 Я був у кабінеті там—офісі, точніше, розмовляв з містером Моорем. Він переконав мене. . . я намагався відмовитися від Дня Подяки; я хотів провести зібрання тут на День Подяки, а потім поїхати до Шривпорта. Звичайно, я б—мені навряд чи вдалося б зробити це. І нарешті він сказав: “Гаразд, якщо ти—вже маєш три зібрання і збираєшся проповідувати ці Сім Печаток пізніше, тоді ти міг би в будь-якому разі віддати нам цей один день.” Отож, врешті-решт, ми збиралися дати йому цю п’ятницю, суботу та неділю. І тепер, я обіцяв йому потім четвер, п’ятницю, суботу та неділю. І це буде. . . буде п’ятидесятирічний ювілей П’ятидесятниці у Луїзіані, цей—День Подяки. Він зійшов п’ятдесят років тому в Луїзіані.

6 Отож, ми досить-таки наполегливо рекомендуємо, щоб завтра вранці кожен, в кого нема недільної школи, яку ви відвідуєте. . . Я бачу тут нашого шановного Брата Дона Руделла, і мені відомо, що в нього вранці буде недільна школа. І, можливо, тут присутні інші служителі з сусідніх місць, в яких є недільна школа. Отож, ми хочемо, щоб ви йшли до вашої власної недільної школи, якщо у вас є така. Але якщо у вас нема недільної школи, і вам подобається бути разом з нами, я хочу вранці говорити і поставити тут дошку, і вчити на тему *Повний Образ Досконалої Людини*, і накреслити це в—на дошці, і показати Божі умови, і як ми приходимо до цього досконалого образу досконалої людини перед Богом.

7 І потім, завтра ввечері, якщо Господь дозволить, я хочу проповідувати на тему *Мій Провідник*. Тому якщо дехто з вас, які не з міста. . . І ми хочемо розпочати ці служіння рано, якщо. . . Я іще не радився з пастором, але я хочу, щоб ви розпочали недільну школу того ранку справді досить рано. І завтра ввечері, церковне зібрання розпочнеться, мабуть, якщо це можливо, о 6:30 або щось близько того. І це дасть людям можливість, якщо вони захочуть залишитися. . . Ми зможемо закінчити, мабуть, близько 8:30, і потім дехто з них. . .

8 Я сьогодні зустрів одну жіночку, яка подолала три чи чотири, щось близько. . . Вона сказала, якщо ми закінчимо о 8-й годині або о 8:30, вона дістанеться додому близько 2:30 або 3-ої години ночі, її чоловік має йти на роботу. . . Отже, ми все одно нічим не зайняті крім відпочинку, тому—тому давайте просто прийдемо до церкви раніше. І нам не потрібно. . . Вам відомо, що ми не повинні мати якусь форму щодо цього; Бог поза формальністю, ви знаєте, Біблія. . . ? . . . Отож, ми сподіваємося, що ви всі будете тут, і—всі, хто зможе.

9 Тепер, якщо у вас є ваші власні служіння, пам’ятайте, це міжденомінаційна skinія, де люди. . . ? . . . приходять. І більшість наших відвідувачів складають нетутешні люди.

10 Отож, якщо сталося так, що тут хтось вперше, я хочу дещо вам показати. І я тільки-но вийшов на платформу, і я не налічу—я не налічу й десяти чоловік, з якими я знайомий. Скільки з

присутніх тут людей прибули не з Джефферсонвілля, підніміть вашу руку. Бачите, дев'яносто дев'ять відсотків. Бачите, бачите? Це просто друзі. Скільки з присутніх тут проїхали сто миль, підніміть вгору вашу руку. П'ятдесят відсотків з присутніх, подолали сто миль. Скільки з присутніх тут подолали двісті миль, підніміть вгору вашу руку. Триста миль, підніміть вгору ваші руки. Погляньте-но! Чотириста миль, підніміть вгору вашу руку. Ви тільки-но погляньте! П'ятьсот миль, підніміть вгору вашу руку. Тільки-но погляньте, більше ніж третина цього зібрання пододала п'ятьсот миль дороги! Бачите, це просто друзі, які приїхали сюди з усіх. . . ? . . . ми збираємося бути тут. Отож, ми вдячні за вас, і ми тут для того, щоб допомогти вам. Ми тут для того, щоб зробити для вас все, на що ми спроможні.

11 І ось, я тільки-но читав там позаду одного—листа, якого мій син тільки-но вручив мені, від однієї жіночки, яка сказала це—цього разу буде вже тридцять п'ять разів, як вона приїжджає, сподіваючися, що за неї помоляться. Тридцять п'ять разів вона долає сотні миль, тридцять п'ять подорожей.

12 І, потім, пам'ятайте, там лежить близько шестисот та щось таке, що чекають на. . . ? . . . список очікування зі всього світу, які намагаються потрапити на приватну розмову. Ви бачите. . . ? . . . дуже складно. Коли ми думаємо лише про тих, хто тут, це не дуже то багато. Ми могли лише чути, що. . . Бачите, це по всьому світу. І тому ми. . . ? . . .

13 Цікаво, чи присутня зараз у цьому приміщенні та жіночка (тридцять п'ята подорож), яка написала листа, що вона буде тут завтра? Бо тридцять п'ять разів вона була тут, а за неї так і не помолилися. Я думаю, що її зараз нема в цьому приміщенні, мабуть, ще навіть і не приїхала. Але я тільки-но читав її листа там.

І ось, я завжди старався, щоб коли я приходжу сюди на. . . Коли я у. . . ? . . . про щось говорити, не для того, щоб просто говорити, або казати щось таке, що сподобається людям. . . Я старався говорити про щось, те, що було б вгодне Богові і допомогло б людям, (ви розумієте?), заради допомоги, щоб ми всі могли, без огляду на те, якій церкві ви належите, якій деномінації, щоб можна було допомогти вам тісніше ходити з Богом. І це причина нашого перебування тут: ближче крокувати з Богом.

14 І коли ми знаходимо, що день вже настільки пізній, і наближення Господа. . . Я сказав своїй жінці сьогодні: "Якщо в мене ніде не буде пробудження, я—я помру; я—я просто неспроможний цього витримати. Я. . . Щось просто спалює мене зсередини."

15 О-о! Ми тільки-но провели цілу низку зібрань, на яких були присутні тисячі людей. І немає значення, чи в тебе два чи три мільйона людю, якщо пробудження нема, це лише те, як це називали у нас у Кентуккі, розтягнуте зібрання. Вам відомо, ми всі відвідували, так би мовити, розтягнуте зібрання. І ми прагнемо

пробудження, де Дух Господній діє серед людей, і люди спасаються, і звершаються величні речі, щоб привести до досконалості щось для Царства Божого.

¹⁶ І тепер, на молитовних служіннях, звичайно, ми... Ви можете побачити, чому ми не збираємо тут молитовної черги. Бачите, тут така тіснота, що це просто неможливо. Бачите? Але звичайно у молитовній черзі стоять люди, які—приходять, і вони знаходять, що Господь дійсно реальний. І ми переконуємося, що Господь Ісус не змінився анітрохи. Від того, яким Він був, Він такий самий сьогодні і завжди буде таким. І Біблія сказала у Євреям 13:8, що Він є той самий вчора, сьогодні та навіки. І у зібраннях людей, які збиралися, щоб послухати Його за тих днів, можливо, вони не вишиковувалися у молитовну чергу; але в них була віра, щоб вірити. І наш Господь повертався, коли їхня віра торкалася Його, і повертався і говорив людям деякі речі, що в них було негаразд, що вони були зробили, і до них, щоб ішли собі та були уздоровлені, або піти зробити щось, щось виправити, чи щось таке.

¹⁷ Ми знаємо про жіночку біля криниці, і про ту жіночку з кровотечею, і, о-о, настільки багато, сліпий Вартимей, що їхня віра торкнулася Його. І цього вечора Він все ще залишається Першосвященником нашого визнання, і настільки ж великим, яким Він був коли-небудь. Отож, ми повинні самі стати Його слугами. Він — Виноградна Лоза, джерело Життя. Ми — галузки, які приймають це Життя. І галузка приносить плоди, не лоза. І тепер, Христос діє через Свою Церкву. І тоді, якщо ми спроможні віддатися настільки, що Дух Святий може мати повний контроль над нами в нашій вірі у Христа, Він чинитиме те ж саме, бо то Христос.

¹⁸ І якщо ви тут вперше і разом з нами... Ось, звичайно люди тут...?..у скінії... Наш пастор тут проводить молитву за хворих практично кожного вечора. І за вас тут моляться наш шановний та улюблений пастор, Брат Невілл, чоловік, якого чує Бог та відповідає на молитви, Брат Орман Невілл. І—і Брат Дон Руделл, і ті інші брати, які моляться за хворих... І Брат Джексон, мені здається, що він десь тут поблизу, з сестринської церкви звідти з Говард Парк.

¹⁹ А цього разу, коли—настільки переповнено, якщо ви лише віритимете Богові...?..якою б не була ваша потреба... І ви вперше, і я не знаю вас, ви просто просіть Бога і дивіться, чи Він не той самий вчора, сьогодні та навіки. Слідкуйте, чи не промовлятиме Він просто ось...?.. Він знає вас; Він знає, що з вами негаразд; єдине, що ви повинні робити...?.. вірити Йому. І потім, Він застосовуватиме вас як один інструмент, а мене як інший. Ісус сказав, Св. Івана 14:7: “Той, хто вірить в МЕНЕ, ті справи, які Я чиню, він чинитиме також.” Ось, це посвячений посуд.

²⁰ Отож, завтра ми навчатимемо про те, як ви стаєте таким посудом, щоб Бог, Святий Дух...?..діяв через вас. І тому...

Дивіться-но, Він був...?.. Бог був у полум'яному стовпі, потім Він був—перебував у Своєму Сині, Христі Ісусі; нині ж у Його Церкві. Колись Його називали Отцем, потім Сином, нині ж називають Святим Духом. То Бог, що проявляє Самого Себе світові. Єдиний спосіб, яким Він міг ввійти до Церкви — це спочатку померти заради Церкви, щоб освятити Її, щоб Він міг проявити Себе через Свою Церкву. Потім Він промовив у Св. Івана 15: “Я — Виноградна Лоза, ви ж — галузки,” — (бачите?), і галузка просто приносить плід. Господь поблагословить вас.

²¹ І тепер, перш ніж ми... Для сьогоднішнього уроку... І я не хотів би надовго вас затримувати, бо я бачу, що люди встають, і хтось сідає на його місце, потім сідає хтось інший і так далі. Ми докладаємо всіх зусиль, щоб одержати дозвіл вмістити тут ще триста або чотириста людей, але місто, здається, не погоджується на це, бо в нас нема відповідного місця для паркування. Ми отримали дозвіл з Індіанополісу, але потім міська влада... В нас повинно бути місце для паркування. О-о, якщо в нас додається тут четверо людей, у нас повинно бути достатньо місця, щоб припаркувати автомашину назовні. А це місце для стоянки автомашин тут насправді належить місту, тому, розумієте, вони... Ми—наша церква вже на відстані одного футу від того кордону, що відділяє землю, яка належить місту. І це—дійсно, автошлях, причина, чому його побудовано там... Звичайно, деякі з вас, хто молодший, не зрозуміють цього, але тут раніше був ставок. І я пам'ятаю, коли я був хлопчиком, ми каталися тут, і ми змушені були об'їжджати навкруги по полю, і обминати цей ставок. Вони побудували дорогу якраз навколо цієї дороги—навколо цього ставка.

²² І, я купив цю ділянку землі тут. Молився просто тут, на цьому місці, Господь наказав мені купити її, це було десь близько тридцяти років тому або тридцяти двох років тому, я думаю. Просто тут у величезному болоті і по вуха у бур'янах... І я придбав цю ділянку землі за сто шістьдесят доларів, ось цей закуток—закуток якраз тут, і побудували церкву.

²³ Отже, благословить вас Господь. Я хочу, щоб (якщо це могло б бути названо темою, для деяких з...), прочитати дещо з нотаток по контексту; я хотів би цього вечора говорити цьому зібранню на тему *Людський вплив*. І перш ніж ми говоритимемо або читатимемо Слово, давайте схилимо наші голови та поговоримо з Автором цього Слова.

²⁴ І нині, схиливши наші голови та наші серця...?.. дійсно у Його святій побожності, я хотів би знати, якщо тут є хто...?.. цього вечора є певне прохання, яке вони—палає в їхньому серці, що вони можуть просто підняти...?.. вашу руку перед Богом і сказати у вашій молитві: “Господи Ісусе, я в потребі. Говори зі мною сьогодні. Уздоров мене. Допоможи мені у фінансових потребах,” — або чим би це не було. Він задовольнить всі наші потреби. Благословить вас Бог. Близько дев'яноста відсотків громади.

25 Наш Небесний Батьку, ми звертаємося до Тебе. Ось, коли ми залишимо цю невеличку глиняну скинію, в якій ми перебуваємо, цей невеличкий човник, що мандрує по цьому темному життєвому морю, вірою ми підносимося вище Марса, Юпітера, Венери, Місяця, зірок, Чумацького Шляху, і приступаємо тепер вірою до Престолу Батька. Бачимо Того, Хто сидить там, Його пробиті руки та ноги; нехай ця Кров виконає заступницьку працю в той час, коли ми покладаємо наші дари на цей золотий вівтар біля Його Трону.

26 Ми дякуємо Тобі, по-перше, за Ісуса, Який зробив усе те, про що ми збираємося прохати, можливим для нас через нашу віру. Ти бачив оці руки, Тобі відомо, що билось під серцями цих людей. І я кладу мою віру, Господи, на жертвоприношення на великий золотий Божий вівтар, де щоденно палиться фіміам. Я молю, щоб Ти почув та відповів на їхні молитви, Батьку. Даруй їм бажання їхнього серця.

27 І тепер, коли ми зібралися, Господи, цього вечора заради цих трьох зібрань, ми сидимо тут у цьому розпеченому приміщенні сьогодні ні для якої іншої мети, аніж ближче ходити разом з Тобою. Знаючи що робити. . . ? . . . Господи, що робити. . . Як сказав пророк: “Ті, хто чекають на Господа, вони відновлять свою силу. Вони крила піднімуть, немов ті орли. Вони бігтимуть — і не зазнають утоми; підуть — і не знеможуться.” Господи, навчи нас, як треба чекати, після того, як ми попрохали та. . . ? . . . мати віру, щоб бути певними, що Ти почув, і у Твій слушний час Ти пошлеш нам відповідь просто сюди по золотим сходинам з Небесних коридорів просто до нашої душі. І ми одержимо те, про що ми прохали, бо ми віримо в це.

28 Освятити наші вуха, щоб почути, і наші серця, щоб прийняти; і нехай, коли це зібрання закінчиться, нехай же ми скажемо як оті, що йшли з Еммаусу: “Хіба в нас не палали наші серця, коли Він розмовляв з нами всю дорогу.” Бо ми прохаємо це в Його Ім'я. Амінь.

29 Я хотів би прочитати цього вечора одну частинку з Письма, яка міститься в Книзі Ісаї. Завтра, обов'язково візьміть з собою папір, я хочу, щоб ви. . . Мені потрібен буде тут який-небудь планшет або дошка, щоб накреслити цей урок. І я хотів би, щоб ви перемалювали це, якщо у вас є така можливість, бо ви зможете вивчати це і після того, як повернетесь додому.

30 Ісаї, 6-ий розділ, я хочу прочитати декілька віршів з цього розділу, щоб змалювати контекст до—для цього вечора.

Того року, як помер цар Уззія, бачив я Господа, що сидів на престої, високому та піднесеному, а кінці Його одержі переповнювали храм.

Над Ним стояли серафими: кожен мав по шість крил; двома він закривав своє лице, двома закривав свої ноги, а двома літав.

І кликали один до одного й казали: Свят, свят, свят Господь Бог Саваот, вся земля повна Його слави.

І підвалини храму хиталися від голосу того, хто кликав, а дім переповнився димом.

І я сказав: Горе мені! Пропав я; бо я людина з нечистими вустами, і живу я поміж людьми з нечистими вустами; бо мої очі бачили Царя, Господа Саваота.

І підлетів до мене один з серафимів з розжареним вуглем у руці, якого він узяв кліщами з жертовника.

Він доторкнувся ним до моїх уст і мовив: Приторкнулось оце до твоїх уст, і твою беззаконність забрано від тебе і гріх твоїй окуплено.

І почув я голос Господа, що говорив: Кого Мені послати, і хто піде заради Нас? І сказав я: Ось я; пошли мене.

³¹ Це досить-таки велике діло, коли ми розмірковуємо про—що все це має означати, коли ми вивчаємо це видіння Ісаї. Це. . . Мені завжди подобався Ісає. Він був одним з великих пророків. Ісає написав повну Біблію. В Біблії шістьдесят шість Книг, а Ісає написав шістьдесят шість розділів. Він розпочинає від початку творіння; в середині Книги він появляє Новий Заповіт та Івана Христителя; а у 56-му та 60-му розділах він закінчує у величному Тисячолітньому Царстві: Буття через Новий Заповіт просто у Об'явлення. Сильним чоловіком був цей Ісає. Нарешті, помер як мученик, приречений до смертної кари.

³² Кожен муж Біблії, наповнений Духом, був замордований або переслідувався цивільною владою. Кожен з них, кого ви можете згадати: Мойсей, єврейські діти, та Даніїл, та Ісає. Ісаєю живцем розпилили на шматки пилою. І потім, Іван Христитель, кожен з апостолів, Сам Ісус, всі померли, приречені до смертної кари або кари від цивільного уряду. І, дивлячись на те, як усе це йде далі, за цих днів до їхніх свідощтв повинно бути додано іще більше. Розумієте? І якщо коли-небудь був такий час, коли ми повинні були б триматися разом, так це тепер.

³³ Я думаю, ви чули про те зібрання, яке проходить в Римі, і в нас був—у них там був величний час. І вони збираються розпочати пробудження. Це буде, без сумніву, всесвітнє пробудження.

³⁴ Знову до цієї теми (ми торкнемося цього у Семи Печатках)—до цієї теми щодо впливу.

Цар Уззія був пастухом. Він був вихований. . . І йому подобалась природа. І він царював за часів пророкування Ісаї. Ісає навчився від—від одного з інших великих пророків. І я думаю, що то був Захарія, що Ісає одержав розуміння через нього, котрий був пророком, коли Ісає зійшов на сцену. І Ісаю було покликано, і він був пророком. Пророки — це не просто щось зроблене людьми; пророки народжуються пророками.

35 Ось, є певний дар пророцтва, який приходить до церкви, щоб люди пророкували. Багато хто з членів Тіла Христового могли робити це, це під надхненням. Але пророка поставлено у Церкву Богом, призначений до цього дару пророка—або дару бути пророком, а не пророкуючим.

36 Отож, тепер, ми знаходимо, що цей юнак сів на престол. Якщо ви хочете записати деякі з Писань, це Друга Хронік, 26-ий розділ. Ви можете прочитати, там розповідається про те, що цар Уззія, після того, як помер його батько А-м-а-з-і-я, Амазія—після того, як він помер, бувши праведним чоловіком, та відвернувся від Господа і був вбитий своїми власними слугами—Уззікія успадкував його—Уззія, радше, зайняв його місце як цар. І його було посаджено на престол і помазано у віці шістнадцяти років, просто такий собі хлопчина, але він був тим, хто мав стати царем, хоч був іще хлопчиком. І він чинив достойно. Біблія розповідає нам, що в нього був благочестивий батько та благочестива мати, і під таким впливом він навряд чи міг би стати кимось іншим, аніж благочестивим хлопцем, бо саме це було весь час перед його очима.

37 Ви знаєте, якої я думки? В кожного є свої власні погляди. Але одним з найвизначніших, і, на мою думку, найвизначнішим президентом, якого ми коли-небудь мали в цьому народі, був Авраам Лінкольн. Ось, не тому що він був республіканцем, але тому що він був саме тим, ким він був — благочестивою людиною. І його було виховано, і він—щоб служити Богові. І він сказав: “Якщо взагалі є щось, чому я хотів би віддати хвалу, — він сказав, — або, що саме справило вплив на моє життя — це благочестива мати, яка навчила мене молитися та пізнати Ісуса як мого Спасителя.”

38 О-о! Які ви самі — такою є й ваша родина. Ви виховуєте свою дитину в певному оточенні; вона має на дев'яносто вісім відсотків кращу ймовірність того, що піде по правильному шляху, аніж коли ви виховуватимете її неправильним способом. “Настав дитину на ту дорогу, якою вона має йти, і, навіть як вона постаріється, то не зверне з неї.” Бути правильно вихованим, навчайте ваших дітей чинити правильно: бути чесними, бути порядними та справедливими, навіть коли вони в школі.

39 Ось, дуже часто діти схильні списувати один в одного, і—і намагаються якось швиденько позбутися школи. Але, ви знаєте, я вважаю, якщо ви засвоїте це самі, ось тоді це вже щось таке, що ви—ви зможете відповідно оцінити ваш атестат з гарними оцінками.

40 Ви знаєте, якщо тобі наступного дня треба писати контрольну роботу, замість того щоб бігати десь там увесь вечір, піднятися наступного ранку та думати: “Ну що ж, я підсяду до *Такого-то й такого-то*; вони кмітливі; І тоді я—я зможу списати в них,” — якби ти, просто перш ніж тато промовить молитву подяки за

сніданком, якби ти просто сказав: “Татку, згадай мене сьогодні, в мене контрольна з хімії,” — або що б там не було. Тоді ти, коли ви молитесь, тато скаже: “Боже, благослови Джона, Мері з цією сьогоднішньою контрольною.” Я тобі кажу, це справить відповідний вплив на події.

41 Пам’ятайте, ми можемо мати те, що ми хочемо, якщо ми прохатимемо упевнено з вірою. Ісус сказав: “Все можливе для тих, що віритимуть. Ви не одержуєте, тому що ви не прохаєте, і ви не прохаєте, тому що ви не вірите.” Він сказав: “Прохайте рясноти, щоб рясною була ваша радість.” Мені це подобається.

42 Наша наука правильна: Говори правильне; чини правильно; думай правильно; завжди перебувай у правильних думках. І у мене є ось такий невеличкий девіз:

Чини правильно — це твій обов’язок перед Богом.
Думай правильно — це твій обов’язок перед самим собою; і ти не зможеш не діяти правильним чином.

43 Ви не можете водночас іти на захід та на схід, так само як ви не можете водночас чинити правильне й зле. Не має значення, наскільки ви вважаєте, що ви направляєтеся в інший бік, якщо ви не прямуєте просто на захід. . . Ви не йдете на схід, якщо ви йдете на захід.

44 Отож, цей молодий цар, коли він був юнаком, знаходився під впливом свого батька і навчав Ізраїля заповідям Божим. . . І потім, за своїх останніх днів він раптом відвернувся і навчав проти Бога. І його власний народ. . . Його було вбито його власними людьми. Здавалося, це було доброю наукою для Уззії щодо цього. Але ми бачимо, що коли Уззія зайняв престол, то він розпочав так само, як і його батько, повертаючи те, що належало Богові, повертаючи Ізраїля до поклоніння Богові. Він зміцнився.

45 І мені хотілося б завжди бути вдячним за нього такого, яким він був в свої юні роки, бо він не грався ні в яку політику. Хоч політика й могла діяти проти нього, але все ж таки, він неухильно залишався у відповідності з Богом. І це справило такий вплив на цього юного пророка, що для нього він став героєм. Він був прикладом для пророка Ісаї.

46 І Ісаїя відправився до замку, щоб жити разом з ним, до царського палацу. Він запросив його туди; йому подобався Ісаїя. Ісаїя також був юний, і—і він. . . Вони були близькими друзями. І як той цар. . . Коли він виходив туди, і вони—хтось з політиків приходив та казав: “Нам потрібно зробити *ось це і ось це*,” — цар Уззія спочатку шукав Господа. “Господи, чи бажаєш Ти, щоб ми чинили *ось так-то й так-то*?” Боже, дай нам саме такого президента, не тільки це, але дай нам і проповідників. “Шукайте найперш царства Божого та Його праведності, а все інше додасться.”

47 Це, мабуть, було сильним впливом, бо Ісаїя любив його, тому що він бачив, що той був визначним мужем, і він—він міцно та

непохитно стояв за Бога. І вам відомо, кожного разу, в ці дні, за яких ми живемо, в тому, що ми робимо, пам'ятайте, громадськість дивиться не лише на пастора, як він виглядає—живе, він—вони дивляться і за всією громадою також.

⁴⁸ О-о, наскільки це погано, коли ми подумаємо про церкву. Іноді, якщо пастор належить до певної організації або клану, і ця організація посилає його до певної церкви, та іноді руки того пастора зв'язані цією організацією. І цей хлопчина хоче служити Господеві, і він вважає—бувши так навченим, що єдиний шлях, яким він може робити це — через служіння своїй організації. І якщо він піднявся та проповідував те, що каже Слово, церква проголосує за його виключення; і він тоді боїться, що в нього тоді не буде можливості проповідувати Євангелію.

⁴⁹ Але, о-о, що нам потрібно сьогодні — щоб за катедрами стояли мужі, подібні Уззії. Не має значення, що за політика у його церкви чи політика чогось іншого, він вів гру за Божими правилами. Він чекав, поки він не одержував ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ, і аж тоді він робив це.

Цей хлопчина... Цей пророк (молодий хлопчина приблизно його віку) у храмі разом з ним, вони разом схиляли коліна та молилися, не сумніваючися, і шукали волі Божої, і потім перевіряли це законами Біблії. Потім, якщо все було гаразд, Уззія робив це; якщо не все було хороше, він засуджував політику щодо цього. Боже, дай нам побільше таких! І це справило певне враження на Ісаю, бо він був народжений пророком.

⁵⁰ І Уззія став героєм для Ісаї. Ви розумієте, він був... Завдяки його—його відношенню до Бога, він став героєм в очах цього праведника. І там, мабуть, було не дуже то багато праведників. Розумієте? Але чого ми хочемо — щоб наше життя мало певне значення для Бога. Хтось за тобою стежить.

⁵¹ Яюсь я заходив за кимось. У них там по сусідству була одна... В одній великій деномінаційній церкві проводилась якась гучна рок-н-рольна вечірка, і вони танцювали до першої години ночі. І вони дражили когось, хто відвідує скинію, і казали, що тут збираються святенники-стрибуни, бо в нас нема деномінації. І, о-о, чи не було це для мене доброю нагодою. Ви майже можете уявити, що сталося. Але річ у тому, що... Ось, ті люди... Без усякого сумніву, якби та молода жіночка, що зробила це зауваження, якби вона тільки знала, що було Правдою... .

⁵² Декілька тижнів тому я був у горах. І по дорозі назад, коли я повертався додому, ми їздили (родина та я сам), щоб трохи відпочити, туди, куди ми збираємося знову, якщо Господь дозволить, наступного тижня. І ось тоді, там однієї ночі я бачив видіння. І то була одна—одна гарна, вродлива жіночка, бачив, як бігла молода жінка; вона тримала свою руку ось тут, і вона помирала від серцевого нападу, гарненька жіночка. І вона впала та померла. І Ангол Господній промовив: “Ось, коли ти почуєш про

це, пам'ятай, вони скажуть, що вона вчинила самогубство, але вона померла від серцевого нападу. І вже майже 4:00, отож, ти просто скажеш, що о 4-ій годині,” — і потім Він залишив мене.

⁵³ І я не став будити свою родину у невеличкому ковбойському таборі (інакше кажучи, там, де зупиняються ковбої, куди ми поверталися, щоб загнати череду), я—я просто залишив їх спати до ранку. І потім, наступного дня я згадав про це, і я сказав: “Одна молода жіночка, дуже приваблива, має померти—серцевий напад.” І в дорозі, за два дні після того, по радіо передали, що ця місс (я щось не пригадаю її імені) Монро, міссіс Монро. Мені здається, то було її сценічне ім'я, або яким би воно не було; її ім'я було якось по-інакшому. І вона померла, і вони сказали, що вона наклала на себе руки.

⁵⁴ Ось, немає ніякої різниці, скільки я повторюю це; вони все ж таки казатимуть, що вона наклала на себе руки. Але тільки не ця дівчина; вона померла від серцевого нападу! І, якщо ви бачили, вона тримала свою руку, намагаючись дотягнутися до телефону—з телефонною слухавкою в її руці. В неї стався серцевий напад. Вони сказали, що там лежали снодійні таблетки; вона приймала їх близько місяця (розумієте?) чи навіть більш, з тієї пляшечки. Вона померла від серцевого нападу, і вона померла приблизно за чотири чи п'ять секунд до 4-ої години, якщо бути точним.

⁵⁵ І я читав у часописі історію її життя, про те, як її... Вона була позашлюбною дитиною; і як вона мила гори брудного посуду; а її мати лежала у психіатричній лікарні; та вона прагнула (але в неї, я думаю, була найдосконаліша фігура в світі)—але вона прагнула чогось такого, що не купиш за гроші. Я подумав: “О-о, в мене було б що сказати їй! Я знаю, що їй було потрібно.” Авжеж!

⁵⁶ Можливо, члени знаних церков, найпрестижніший—всесвітньовідомий Голівуд, де всілякі декорації та зовнішній блиск... Але вони бачили тих людей... Вона бачила, що їхнє життя нічим не відрізнялося від її життя. Потрібен вплив! Потрібна сила воскресіння Христа серед людей, щоб вони побачили, що Христос — то не статуя, що висить в якомусь приміщенні, але що Він жива Істота у формі Духа Святого, живе у чоловіках та жінках, приносить мир та задоволення та щастя. О-о, якби тільки в нас була можливість зустрітися з цією молодого жінкою перед тим, як вона залишила цей світ.

⁵⁷ Ось, вплив. Ми знаходимо, що—що життя Уззії справило вплив на цього пророка до такої міри, що Уккія—Уззія, точніше, будував стіни та зміцнював себе, та відвоював у филистимлян землі та маєтки, які належали їм, та все таке інше, аж доки слава про нього не прокотилася аж до Єгипту. І я кажу вам, у всіх царських літописах там не було ні одного такого з них, окрім Соломона, що поширився б подібно Уззії. Чому? Бо він подав приклад. Він стояв

з Богом, без огляду на те, що там думав його народ, що там думав хтось інший, що думали його політики, які намагалися вплинути на нього. Він твердо стояв з Богом, і це—Бог благословив його. То було великою допомогою цьому молодому пророку.

⁵⁸ Як Бог благословляє мужа, який буде вірний Слову Бога. Ось, він, можливо, не буде дуже популярним, але він буде благословлений. І ось, люди повинні зробити свій вибір, чи ти бажаєш чинити так, як чинять всі інші приятелі, чи ти бажаєш бути благословлений Богом. Отож, ви можете зробити свій вибір. Якщо ви збираєтеся жити так, як решта інших, ви будете благословлені ними; але зверніть ваші—всі ваші бажання до Бога, ви будете благословлені Богом. Тому ви повинні “Обрати собі сьогодні, кому ви служитимете,” як сказав був пророк. “Завжди пам’ятай про свого Творця, в першу чергу, завжди.”

⁵⁹ Ось, але...Коли цей цар дійшов до того, що став настільки сильною людиною та маючи вплив на Ісаю та на праведника, звичайно, в своєму царстві, він дійшов до того—він став почуватися самовпевненим. І ось саме тут то ви й робите помилку. Саме тут дуже багато хто з праведних мужів куштують порох ганьби, куштують порох поразки, бо вони починають відчувати самовпевненість. Ви починаєте думати, що ви вже так довго жили для Христа, що вже не має значення, що Він ставить перед вами, ви зробите свій власний вибір, хочеться вам того чи ні. Ти повинен і далі продовжувати служити Богу. Несуттєво, яким ти був десять років тому, має значення те, яким ти є зараз.

⁶⁰ Цар дійшов до того, що він подумав у собі, що він вже понад всім. Гордість ввійшла в його серце. І це те, що відбувається з нами. Вибачте мені за цей вираз, але це саме те, що сталося з нашими церквами по всій країні. Там порядні люди; деякі з найкращих у світі людей ходять до церкви. Я вважаю, що церкву відвідують найкращі в світі люди. Але в чому вся річ — організаційна система піднеслася. Це те, що сталося з Методистами; це те, що сталося з Баптистами; це те, що сталося з Назарянами, з Пілігримами Святості, з П’ятидесятниками—зарозумілі, своєвільні, самолюбні, пихаті, що нічого ти їм уже і не скажи. Бог не може знайти способу як достукатися до їхніх сердець. Це тому що вони вже стали настільки всевідаючими, що вже не потребують нічийх порад. І будуючися навколо всіляких там нарад з братами, вони будуються навколо свого віровчення. І коли вони чинять таке, то відпихають Бога на другорядне місце.

⁶¹ Це саме те, що трапляється з докторами. Коли вони стали такими самозакоханими, що їм вже не потрібно ніякої допомоги від Бога, це та мить, коли я не—не хочу, щоб хтось зі мною грався. Коли ви виганяєте Бога з чогось, ви просто—я хочу, щоб ви вигнали мене також. Розумієте? Тому що ви повинні завжди спершу пам’ятати про Бога! Він найвищий за все.

⁶² Так багато сьогодні...Ось візьміть родину, яка почне відвідувати церкву. І Бог уздоровить цю родину. Він

благословить їх та дасть у їхні життя Святого Духа. Маленькі дітки молитимуться за столом; вони молитимуться перед тим, як ляжуть спати. Мати та батько з'єднають свої руки та молитимуться. І доки вони продовжуватимуть робити таким чином, вони залишатимуться родиною; але нехай-но вони лишень... Спочатку ви знали, що в них не було нічого, якась стара заіржавіла автомашина, можливо, їздили на ній, або, можливо, ходили пішки. Нарешті, в них з'явилася гарна автомашина, кращий будинок. І ось, перше, про що ви дізнаєтеся, потім їм вже хочеться увійти в те, що вони—що цей світ називає спілкування з вищим класом. Вони переїжджають до іншого місця, і вже там вони помічають, що вони підпали під поганий вплив. Ви повинні завжди залишатися там, де Боже Царство, і там, де виливається слава Божа. Залишайтеся там, де ви зможете вдень та вночі бути духовно нагодованими. Потім, перше, про що ви довідуєтеся, у родині почався розбрат та всілякі світські речі, і вони стали зарозумілими. Так вчинив Уззія; він піднісся, загордував.

⁶³ І ось, ми бачимо, що він намагався вчинити. Ось що насправді сталося з ним, коли він піднявся у своєму серці (нам сказано в Біблії, у 26-му розділі Хронік—ми знаходимо—Друга Хронік 26), ми дізнаємося, що він ввійшов до храму Господнього з кадильніцею в руці, щоб принести кадиння Господеві. І коли він ввійшов, то служитель храму разом з вісімдесятьма іншими служителями пішли за ним та сказали йому: “Не роби цього; ти чиниш зле. Ти не служитель. Ти цар, а не служитель.”

⁶⁴ І він розгнівався, і він розлютився. І він втратив самоконтроль, і він запалив кадило, щоб іти, що б там не було. І Бог просто там вразив його проказою, коли він стояв там, розгніваний; і він і помер прокаженим. Їм довелося вивести його з храму.

⁶⁵ Ось із чого ми хочемо тепер узяти науку. Якби цей муж, якого Бог благословив у його здібностях... Але для нього було недостатньо цього, йому хотілося зайняти іще чиясь місце. Ти не зможеш бути тим... Як—от конгресмен Апшоу (ви пам'ятаєте його, той, хто був—був інвалідом шістьдесят вісім років і був у здоров'ї там на зібранні, вам відомо. Він був членом Конгресу Сполучених Штатів), він сказав: “Ти не можеш бути тим, ким ти не є насправді.” І це дуже близько до правди. Ти повинен залишатися в своєму покликанні, до якого покликав тебе Бог.

⁶⁶ Ось, поки він залишався царем, і—він в якості царя був благословінням для народу. Та коли він став думати, що він служитель, тоді... Він думав, якщо Бог благословив його, то він вже може бути ким тільки йому заманеться. Але він як цар був благословінням для того народу, але не благословінням... Він став для них прокляттям, коли він спробував зайняти місце служителя. І в нас багато такого. Кожному хочеться вести м'яча. Розумієте?

67 Коли ви граєте у футбол (оскільки зараз футбольний сезон), то що ми хочемо робити, так це не те, щоб кожен намагався відняти м'яч від того, хто його веде; лише старатися захистити того гравця. Обороняйте його; дайте йому можливість прорватися. Ми намагаємося забити гол. Розумієте?

68 Але чи могли б ви уявити собі такого нетренованого короля, який, щоб знайти гравця—свого власного гравця—який біжить з м'ячем по полю, щоб забити гол, і потім, замість того, щоб намагатися відігнати від нього противників, з команди суперників, щоб дати можливість прорватися вашому гравцеві, який володіє м'ячем, кожен гравець намагається відібрати у нього м'яч? Авжеж, звичайно, ви програєте.

69 І сьогодні, ми маємо те ж саме. Коли ми бачимо, що Бог піднімається на сцену і збирається благословити щось, давайте відженемо від цього всіх ворогів. Давайте застосуємо наші впливи як напівзахисники, не як нападаючі, напівзахисники, які захищають нападаючого, щоб дозволити йому прорватися з м'ячем, бо ніякого опору нема, і все що вам треба робити — це просто продовжувати бігти. І ми повинні бути напівзахисниками.

70 Я говорю по всьому світу, вам відомо, для Бізнесменів Півної Євангелії, організацію відділків по всьому світу. І не так давно, коли, мені здається, це було у Кінгстоні, Ямайка, коли в них там на цьому зібранні був присутній Кастро та всі інші (чи то ми були там, ось як це було), і там були відомі люди з усіх тих островів; і той бізнесмен намагався проповідувати Євангелію. Він не на своєму місці. Нам, проповідникам ледве вистачає часу, щоб зберегти це в рівновазі. А вони застосовують той дуже невеличкий вплив, який у них є, і кожне невеличке вміння ось *сюди* та ось *туди*, і роблять це настільки несміло, що ти вже не знаєш, що робити.

71 Часто буває так, що у якійсь—у церкві—у якійсь невеличкій церкві може розпочатися пробудження: хтось захоче вийти сюди і вести молитовне зібрання. І потім, в нього з'являється якась думка, яка відрізняється від того, що насправді каже Біблія, але він все одно вірить по-своєму; і від нього розпочнеться певний вплив і відтягне інших вбік від цього. Що треба робити — це зберігати це Послання у тому вигляді, яким Воно йде, непохитно стояти разом з Ним, і відбивати все від Нього геть, якщо ми взагалі збираємося досягти мети.

72 І я промовив: “Браття, тут щось негаразд. Ви, хлопці — бізнесмени. По-перше, ви не розумієте підходу. Ви не розумієте підходу до служіння, тому що служіння — це покликаний Богом дар.” “Бог поставив у церкві, по-перше, апостолів, пророків, вчителів, євангелістів та пасторів.” Бог поставив їх там задля вдосконалення Церкви. Бізнесмен повинен свідкувати. Жінка, домогосподарка, несуттєво, чи ви покоївка в чиемусь домі — свідкуйте. Робіть для Царства все, на що ви спроможні; але ні в

якому разі не домішуйте своїх власних уявлень; просто говоріть те, що говорять Послання, та йдіть далі (розумієте?), і тоді, можливо, ви будете мати якийсь вплив. Авжеж, не намагайтеся проповідувати, доки Бог, розумієте, не покличе вас. Просто твердо стійте разом з цим, з вашим свідцтвом, бо якщо ви не робите цього, ви попадете до групи тих, хто помиляється; і тоді ви все заплутаєте. Саме так. І це взагалі не подобається Богові. Тут це й доводиться.

⁷³ Коли цей цар. . . Ось, коли служитель з храму дорікнув йому та сказав йому правду, і намагався сказати йому, що він був неправий, що Бог призначив це лише для нащадків Аарона, і що вони були присвячені для цього служіння тільки. . . Це все, що вони повинні були робити, вони були відділені для цього. І цар, незалежно від того, яким би праведним він не був чи як би рясно не благословив його Бог, він не мав жодного права спалювати фіміам. Він перехоплював місце священика, і він не повинен був робити цього. І коли йому дорікнули, він розлютився; він втратив контроль над собою, і якраз тоді, коли він втратив контроль над собою, в нього на обличчі з'явилася проказа. В нього розцвіла проказа, і тоді він впустив додолу кадило та вибіг з храму. Розумієте? Намагаючись перевтілитися в когось іншого, ми не повинні робити цього.

⁷⁴ В своєму гніві він вчинив помилку, і його було вражено. О-о, це, напевно, було наукою для того юного пророка, бачити, тепер, що незалежно від того, наскільки великим був муж, він повинен був залишатися у своєму покликанні.

⁷⁵ Я усвідомлюю, що це записується на плівку, і я знаю, що це—підє по всьому світу, туди у джунглі, та до готентотів та до всіх інших. Послання цього вечора буде перекладено різними мовами. Але я кажу це з усією щирістю, як міг. . . Багато хто з людей кажуть: “Чому ти не приєднуєшся до якоїсь певної організації? Чому ти не йдеш разом з П'ятидесятниками? Чому ти не йдеш разом з *цією* групою? Чому ти не залишиш всіх цих дрібниць?” Як я можу зробити це? Я повинен стояти з тим Посланням!

⁷⁶ Коли Ангол Господній з'явився там на річці у тому Світлі, як ви бачите, і коли це доведено урядом та повсюди, наукою—науковим дослідженням, що то є правда. . . І Він наказав мені стояти з цим Словом. В такому разі як я можу проміняти Це на якесь віровчення? Якщо ті люди знаходяться там для того, щоб робити це, нехай собі роблять. Але нас було покликано для того, щоб проповідувати Слово! Не погоджуйтеся на компроміс; стійте на Слові!

⁷⁷ Отож, тепер то ви бачите причину, чому це небезпечно — намагатися йти на компроміс та чинити щось інше, або намагатися підноситися у власних очах та казати: “О-о, я можу зробити ось *це* і одержати більше грошей. Я можу зробити ось *це*, і усі брати

будуть згодні зі мною.” Я можу піти на компроміс з цим Словом, і—майже дев'яносто дев'ять відсотків служителів одразу ж повернуться: “Ось це вже непогано, це вже добре.” І я знаю тепер, багато хто з них кличуть. . . Що це? Хлібини та риби, бачачи, як люди одержали uzдоровлення, та розпізнавання, та сили Божі, та все таке інше, проявлено. Вони запрошують вас туди, щоб провести зібрання та привести людей у—їхні церкви і так далі; та коли справа доходить до згоди на підставі Слова, вони втечуть від Нього геть. Бачите? Вам не можна цього робити. Стій зі Словом!

⁷⁸ Ось, це було наукою для того молодого пророка, що незалежно від того, ким він намагався бути, він повинен був залишатися у своєму покликанні. О-о, він вивчив Божий порядок для людини. Божий порядок для чоловіка — залишатися на своєму місці. Божий порядок для жінок — також залишатися на своєму місці. Ти не можеш зайняти місце чоловіка. Вони намагаються зробити це, але не робить цього. Чоловіче, не перехоплюй місце жінки, не вдягайся подібно жінці. І жінкі, не вдягайтесь так, як вдягаються чоловіки. Біблія каже, що так чинити зле. Біблія говорить: “Богові огидна та жінка, яка вдягається у чоловічу одіж, осоружна.” Розумієте? Але нині ви ледве зможете їх розрізнити. Розумієте? Ось, що ж тоді робити, як не протестувати проти цього? Що ж, в такому разі, коли ви чините так. . .

⁷⁹ Чи бачили ви той судовий процес на цьому тижні тут в Індіані? Яка ганьба! Менш ніж п'ятнадцять років тому одна родина тут у Порт Фултоні (мені здається, дехто з цієї родини сидять тут цього вечора)—тут у Порт Фултоні, вони відправили одну дівчинку зі школи додому за те, що вона вдягла шорти, коли йшла до школи. А—цього тижня вони намагаються розпочати судовий процес та виключити зі школи (і вони вчинили це), одну дівчинку, яка відмовилась вдягати шорти в школі. Що сталося з нашим народом? Я думав, що це була країна вільних; я думав, що в нас є право—релігійна воля.

⁸⁰ Той батько піднявся та сказав: “Це проти наших релігійних переконань, щоб нашим дітям носити шорти, щоб наша дівчинка шістнадцяти-сімнадцяти років носила шорти; це протиричить нашим релігійним переконанням.” І вони виключили та вигнали дитину з школи.

⁸¹ Я усвідомлюю, що кожен, хто не погодиться та не ввійде у—до—міжнародного договору цього співтовариства, яке вони намагаються організувати, щоб ввести—та об'єднати всі церкви разом, федерацію церков, що всі, хто не ввійде туди та не об'єднається з цим, вони зроблять з них маленьку таку провінцію, вони збираються заслати їх на Аляску. Тож ви вже можете потрошку готуватися до холодного клімату, бо це, здається, вже починається. Отож, яка ганьба!

⁸² Мій товариш, з яким я товаришую все своє життя, Джим Пул, його син стоїть тут сьогодні. Мені лише хотілося б, щоб його

батько прийшов і зробив те, що зробив його син. І ми сьогодні розмовляли з ним по телефону, і він розповів про, мені здається, якогось диктора новин або когось, (я тільки щось не можу пригадати, про кого саме), але сказав: “Раніше було так, що—що американці раз на тиждень милися та щодня молилися,” — і сказав; “нині ж вони кожен день миються і раз на тиждень моляться.” Про мене, я б краще взагалі не мився. Але це виявляє, наскільки низько ми впали. Що сталося з цим народом?

⁸³ Десь років п’ять тому я був у Огайо, і я проводив зібрання там у (як називається те місце, де я проводив це? [Хтось каже: “Чатаква”—Ред.]—Чатаква. І я слухав новини у готелі, і було сказано: “Сьогодні на судовому процесі тут в Огайо зів’яла квітка свободи.”

Люди Аміш, вони не довіряють своїх дітей загальноосвітнім школам. В них є свої власні школи. А в цій місцевості, де це сталося, у них там поблизу не було середньої школи. В Огайо та Індіані є такий закон (я думаю, це державний закон), що всі діти віком до шістнадцяти років зобов’язані відвідувати школу. І у того чоловіка було двоє дітей, хлопчик та дівчинка, яким ще не було шістнадцяти; і вони відмовилися відправити їх до загальноосвітньої школи, де навчають етиці Дарвіна (про те, що людина виникла з одноклітинної істоти, була мавпою; що це і все, ким вона є, лише прославленою мавпою та...). І тому, вони не погодилися з цим, і вони не дозволять своїм дітям слухати це. І тоді їх потягли до суду. І цей нахаба-суддя у своєму спецодязі, кругло підстрижений, сказав цим літнім батькові та матері, він заявив: “Добродію, в цьому штаті Огайо існує закон, який каже, що дитина повинна відвідувати школу, доки їй не виповниться шістнадцять,” — і сказав; “ви відмовляєтеся відправляти своїх дітей. Що ви відповісте на це?”

⁸⁴ Той відповів: “Шановний, я поважаю закони цього чудового штату, де я народився.” Він сказав: “Але ми прийшли сюди давно, наші праотці, заради релігійної свободи, і ось чому ми тут — заради релігійної свободи. Наша релігія навчає нас, ми не віримо в те, що ми з тварин перетворилися на людей, що. . . Ми віримо, що нас було створено за Божою подобою. Ось тому, це проти наших релігійних переконань — посилати наших дітей до школи, де навчають такому. Ось тому то в нас і нема тут жодної загальноосвітньої школи, яку могли б відвідувати наші діти. І це не тому що ми не поважаємо вас; ми поважаємо те, у що ви вірите; але щодо нас, ми не віримо в це, і ми не хочемо, щоб цьому навчали наших дітей.”

Він сказав: “Або ви відправите ваших дітей до школи, або ви та ваша дружина проведете два роки у в’язниці.” Сказав: “То що ви вирішили?”

Він відповів: “Мати та я відсидимо два роки у в’язниці.” І вони повернулися та пішли собі.

Той старий суддя, мабуть, відчув якийсь внутрішній неспокій, ото ж він сказав: “Пам’ятаєте, хіба не сказано у вашій Біблії: ‘Віддайте цезарю те, що належить цезареві’?”

І цей батько повернувся і він сказав: “А Богові. . .?”

І той диктор у новинах сказав: “Ось, і тоді свобода. . .”

І суддя сказав: “Я засуджую вас до двох років.”

Він сказав: “Тоді свобода—квітка свободи зів’яла сьогодні у залі суду.”

⁸⁵ Все ж таки, ці Дункарди—тобто Аміш, точніше, незалежно від того, наскільки вони дивакуваті, вони вірять в святе життя. І у Сполучених Штатах серед них ніде не було зареєстровано ні одного кримінального злочинця. Жодна людина, жодна дитина з їхньої релігії не стали кримінальними злочинцями. Нехай вони собі будуть дивакуваті, якими б вони не хотіли бути; вони виховують правильним чином. Я не засуджую їх.

⁸⁶ Але послухайте, ця квітка тоді зів’яла, але через десять хвилин вона розквітла знову. Державні обвинувачувачі, всі з них, вони закрили свої книжки та заявили: “В такому разі ми йдемо у відставку, бо якщо ви порушуєте це Конституційне право, то вони порушать і все інше.”

⁸⁷ Чи звернули ви увагу, як одного дня, коли той старий мудрий методистський єпископ, що він сказав про ту—говорячи про ту молитву в—в церкві—в школі? То була не Методистська Церква. Той єпископ був достатньо мудрим, щоб усвідомити це. То була іще одна група, що бажала побачити, наскільки далеко вони зможуть зайти, насильно запровадивши в—в школі якусь певну молитву. Якби вони запровадили це, вони запровадили б і інше, настільки швидко, наскільки б змогли. Вони перевіряють як тільки можуть кожну шпарину. Не переймайтеся, їм це вдасться.

⁸⁸ О-о! Нам потрібен хрест. Ми бажаємо Христа зараз же, поки ми ще можемо! Не піддавайтеся впливу людини, яка, можливо, зможе дати—нале більше юшки. Не підпадайте під вплив людини, яка подарує вам крашу автомашину для поїздки, або краший будинок для житла, і продасте ваше первородне право на Христа. Не робіть цього! Слідкуйте за тим, що ви робите. Завжди йдіть за тим, хто знаходиться під впливом та підтримкою Бога, щоб ви знали, що то—з ними Бог. Не піддавайтеся недоброму впливу. Так! Добре. Не намагайтеся зайняти чийсь місце.

⁸⁹ Видіння у храмі, він побачив на—Бога на престолі, піднесеного, Бога піднесеного. Тепер ви розумієте, цей цар, який. . . Він показав був Ісаї певний приклад, і Ісаї бачив, що той цар, одразу після того, як він залишив був своє покликання—Бог вразив його проказою. Тоді Ісаї подумав: “Що мені робити?” Уззія помер, він був для нього сильною підтримкою. І він думав, що з ним все закінчено; що ж йому робити? Саме життя майже закінчилося для нього. Отже, що зробив цей молодий пророк? Він пішов до храму помолитися. Він впав біля вівтаря і він волав.

90 Іноді Бог дозволяє, щоб з-під нас було вибито всі опіри. Іноді Він дозволяє хворобі вразити нас. Він дозволяє розчаруванню, серцевим болям вразити нас. Іноді Він чинить це для того, щоб привести вас туди, де ви могли б бути під впливом Євангелії. Будьте достатньо мудрі, щоб зрозуміти це. Не будьте настільки нерозумні, щоб відійти від цього.

91 Зверніть увагу, Ісаїя знав, що він повинен був знайти щось інше. Отож, що він зробив? Він подався до храму; він підніс свої руки і він волав до Бога. І він ввійшов у видіння. І коли він ввійшов у видіння, він побачив Бога, не на якомусь престолі ось тут, але піднесеного, високо піднесеного. О-о, подумати тільки! Краї Його одержі тягнулися до Нього та підносилися до Небес. І він побачив, як по всьому храму взад і вперед літали Серафими. О-о, ви подумайте тільки! *Серафим*, і це означає “той, хто спалює,” значення слова *Серафим*. Котрий перебуває поруч з вівтарем. Насправді, Серафими — це ті, хто приймають жертву та очищують того, хто вклоняється, і потім представляють його Богові, саме це виконують Серафими. Ось, ці Серафими були ангольськими істотами, і вони є найближчими до Бога, просто біля вівтаря. І вони приймають жертву. Це виявляє правосуддя Боже, що гріх не може ввійти у Його присутність, якщо його не було окуплено. Розумієте? І ці Серафими. . .

92 Ви пам’ятаєте у Семи Періодах Церкви, як вони охороняли ті Євангелія з обох боків? Ви пам’ятаєте, ми зустрічали їх там у Еденському садку з полум’яним мечем? Вони охороняють вівтар.

93 І Ісаїя, той визначний пророк, коли він ввійшов у Дух, він, перше, побачив Бога, що сидів високо на Небесах, вище усякого земного царя. Сказав: “Я бачив *того* Царя, Господа, що сидів високо та піднесено (тоді він побачив справжнього Царя), і Його одержі тягнулися до Нього.”

94 І він бачив, як Серафими літали по всьому приміщенню. Вони прикривали крилами своє лице, крилами прикривали свої ноги, а двома крилами вони літали. І вони проголошували: “Свят, свят, свят Господь Бог Всемогутній! Свят, свят, свят Господь Бог Всемогутній!” Що то—що то за музика, що за ритм!

Ви скажете: “Вони, мабуть, говорили це дуже тендітно: ‘Свят, свят, свят Господь Бог Всемогутній!’” [Брат Брангам імітує—Ред.]

95 Ісаїя сказав: “Коли вони говорили, підвалини будинку хиталися від їхнього голосу.”

96 Вони не просто говорили ось: “Свят, свят, свят [Брат Брангам імітує—Ред.].” О-о, що то за голос. І промовив: “І підвалини розхитувалися та розгойдувалися від їхнього голосу.” Вони гучно кликали, ті ангольські істоти, які стояли безпосередньо поруч з Богом, проголошуючи: “СВЯТ, СВЯТ, СВЯТ ГОСПОДЬ БОГ ВСЕМОГУТНІЙ!” Оце так видіння! Фь’ю! О-о, подумати тільки!

⁹⁷ Зверніть увагу ще раз, Ісая, який спирався на руку Уззії і бачив, як він помер, засуджений Богом; і потім побачив цих святих істот, які перебувають поруч з Богом, Серафима, що голосно кликав: “СВЯТ, СВЯТ, СВЯТ ГОСПОДЬ БОГ ВСЕМОГУТНІЙ!”... І ті святі Анголи закривали своє лице. Святі Анголи закривали святі обличчя в присутності святого Бога, тоді хто ж є ми? І ось...

⁹⁸ О-о, ти, методисте, та баптисте, та пресвітеріани, та п’ятидесятники, хто ми? Коли святі Анголи ховали свої святі обличчя під крилом, щоб стояти в присутності Бога, коли Анголи, істота, яка насправді вища за Анголів... Анголи не стояли там, лише Серафими. Вони за рангом вищі, ніж Анголи. А Бог настільки святий, що вони закривали свої обличчя в присутності святого Бога. І єдине, що вони могли говорити, так це: “СВЯТ, СВЯТ, СВЯТ ГОСПОДЬ БОГ ВСЕМОГУТНІЙ!” Ух! Особливе покриття для них, щоб стояти в присутності Божій... Яке ж тоді покриття потрібно нам? Їм потрібно було покриватися.

⁹⁹ Ось, я хочу сказати це просто зараз: Крові Ісуса Христа цілком достатньо. Розумієте? Христос помирав не за тих Серафимів. Ні, ні! Але вони були істотами, яких було створено. Він помирав не за Анголів; Він помер за грішників. Він помер не за святих людей; Він помер за несвятих. І доки ти вважатимеш себе святим, від Нього тобі ніякої користі. Але коли ти усвідомлюєш, що ти ніщо, ось тоді Він помер—Він помер за тебе. Розумієш? Коли ти усвідомлюєш, що ти ніщо, ось тоді Він є Той—ти є саме тим, заради кого Він помер. Бог цілковито святий. В Ньому нема нічого крім святості; це все, чистість.

¹⁰⁰ Тепер, давайте—но на декілька хвилин звернемо нашу увагу на ті крила. Ми бачимо, що двома крилами він закривав своє обличчя. О-о, подумати тільки! Навіть святі Анголи закривали свої святі обличчя в присутності святого Бога. І єдине, що вони могли говорити, так це: “Свят, свят, свят Господь Бог Всемогутній! Свят, свят, свят Господь Бог Всемогутній!” І нам сказано, що вони кликали день і ніч. І це перший крок, коли сходить Бог. Вдень та вночі, не замовкаючи. І ви ще думаєте, що ми створюємо багато шуму. Яка ваша думка щодо мільйонів тих, які біля престолу, від голосу яких хиталися підвалини храму, коли тільки один з них кликав: “Свят, свят, свят”? Ви знаєте, то його голос розхитував храм, тоді як мільйони з них голосно кликали біля престолу Божого. “Свят, свят, свят Господь Бог Всемогутній! Свят, свят, свят Господь Бог Всемогутній,” — крильми закриваючи свої обличчя, крильми закриваючи свої ноги, крильми у побожності, пошані. О-о!

¹⁰¹ Тепер нема ніякої побожності чи то пошани ні до чого, що говорить про святість. Скажіть про святість, вас обізвуть святенником-стрибуном. Нема ніякої побожності, ніякої пошани ані до Бога, ані до Його народу, ані до Його Слова.

¹⁰² Ось, де ж закінчить увесь цей натовп? (Я думаю, що ти маєш рацію, Бен. Того разу ти вціпив точно в десятку, синку. Так, це близько до правди.) Де тоді закінчить уся ця непобожна група? Де закінчить цей непобожний натовп (саме так!), ті, в кого нема взагалі ніякої пошани до Бога.

¹⁰³ Ви знаєте, раніше, коли чоловік або жінка говорили, що вони Християни, люди поважали це; але сьогодні їм подобається лише побачити, скільки вони можуть посміятися з цього. Розумієте? Непобожна група! О-о! Чому? Чи відомо вам це? Ось у чому справа. В них нема усвідомлення, що то є Правда. В них нема ніякого усвідомлення Бога. Вони не пам'ятають, що Біблія каже: “Що Анголи Божі стають табором навколо тих, хто боїться Його.” Вони не лише приходять та відвідують їх; вони—вони розкладають свої намети. Амінь! “Анголи Божі стають табором навколо тих, хто боїться Його Імені.” Вони стоять там день і ніч.

Той старий темношкірий брат співав цю пісню: *Анголи весь час наглядають за мною*. Сказав:

Весь день та всю ніч Анголи безупинно
наглядають за мною. . .

¹⁰⁴ Це так. Весь день та всю ніч, Анголи невинно наглядають за мною. Ісус сказав про тих малих, промовив: “Дивіться, щоб ви не завдали ніякої шкоди одному з них, бо їхні Анголи завжди бачать обличчя Мого Батька, який перебуває на Небі.” Розумієте? Вони постійно стоять табором навколо, наглядаючи за ними. А вони навіть не вірять цьому, безбожні люди. Ми вранці будемо говорити якраз про це — про благочестя та нечестя, якщо Господь дозволить.

¹⁰⁵ Зверніть—но увагу, вони навіть не вірять у це. Вони втратили всю порядність, всю пошану, всю побожність, і все ж таки ходять до церкви. Найнепобожніша зграя — це ті, хто ходять до церкви. Саме так.

¹⁰⁶ Який—небудь торговець горілкою, самогонник, іде собі по вулиці, проходить поруч, ще й напівп'яний, ти почнеш говорити з ним про Господа, він зупиниться і почне розмовляти з тобою. Деякі з тих оброслі мхом, так звані віруючі, церковні члени, будуть сміятися просто тобі в обличчя, бо вони не хочуть. . . ? . . . Авжеж! Вони непобожні. Вважають, що ти маєш належати до їхнього збіговиська або взагалі навіть не живи на їхньому боці вулиці. Розумієте? То є правда. Непобожні.

¹⁰⁷ Ось, ці Анголи, коли вони перебувають в Божій присутності, вони були. . . Вірили. . . Давид сказав (ви пам'ятаєте, ми торкалися цього декілька вечорів тому, коли я проповідував про щось), і він сказав—Давид сказав: “Я завжди ставлю Господа перед собою, щоб я не захитався. Тому то, — він сказав, — тоді, коли чиню так, моє тіло заспокоїться в надії.” Так, добродію! “Бо я знаю те. . . Він не покине моєї душі у шеолі і не дасть Своєму Святому побачити тління. Бо Господь завжди переді мною.”

108 Куди б ти не пішов — став перед собою Бога. Якщо хтось розлютився та лає тебе — постав Бога поміж собою та ним. Якщо якийсь хлопчина називає тебе святенником—стрибуном — постав Бога поміж собою та ним. Якщо дружина розлютиться на тебе — став Бога. Якщо чоловік розлютиться — став Бога. Якщо діти дістають тебе — постав Бога. Розумієте? Що б ти не робив — став Бога. Якщо тато та мати дають тобі невеличку тріпку та виправляють тебе — постав Бога. Пам'ятаєте, що Бог сказав про це? “Настав дитину на ту дорогу, якою вона має йти.” Розумієте? Завжди пам'ятай — став Бога. Став перед собою Бога, і в тебе буде побожність щодо Бога та пошана до Нього. Це так.

109 Погляньте—но! Двома крилами він закривав своє обличчя і двома крилами. . . Це означає побожність, побожність перед Богом, схиляв—закривав своє обличчя. Ось, в нас—в нас нема ніяких крил, щоб закривати наше обличчя, ми схиляємо наші голови до Його ніг, схиляємо наші голови та молимося у побожності, пошані. Так, добродію! Визнайте це. І двома крилами він закривав свої ноги. Свої ноги. . . Покривав, свої ноги—символізує покірливість та пошану.

110 Подібно Мойсею, Мойсей у пошані до Бога, який сказав йому, що він стояв на святій землі, він зняв свої черевики. Бачите? Він зробив щось зі своїми ногами. Павло у пошані до Бога, побожності. . . Коли Ангол Господній з'явився перед ним у тому Полум'яному Стовпі, він впав на землю на своє обличчя. Шанобливе ставлення! Іван Христитель, в нього було настільки шанобливе ставлення, що коли він побачив, як іде Ісус, він промовив: “Я негідний навіть торкнутися Його ніг.” Бачите? Ноги, виявляючи пошану. Розумієте?

111 О-о! Усвідомте, єдине, що повинні усвідомити: це вашу нікчемність. Якщо ви бажаєте з Богом чогось досягти — умаліться. Не корч з себе великого, як Уззія. Він став там, і він—він сказав: “Я зроблю це в будь-якому разі, або я. . . Мені не потрібні ваші поради.” Розумієте? Він повинен був упокоритися. “Так, Служителі Христові, вибачте мені.” Тоді в нього не сталося б прокази. Ні! “Я знаю, що це ваша робота; Бог покликав вас. Це ваше служіння. Ви йдіть та робіть це, панове. Мені дуже шкода.” Відступив назад, тоді запис у цій Книзі був би інший. Але коли його картали, він розлютився.

112 Ти картаєш людей за щось або говориш їм про те, що в них негаразд, вони залишають церкву. Їм хочеться. . . ідуть до когось, говориш жінкам, що вони не повинні носити коротку зачіску, “Гаразд, ми підемо туди, де можна носити це.”

113 Одна жіночка пішла тут нещодавно. . . Я відправив туди свою дружину. Ми були на одному зібранні; в неї не було часу помити голову, і вона. . . Я порадив їй піти до одного з тих салонів краси і помити там голову. Вона пішла туди, і ця жінка не знала навіть, як вкласти її коси. Їй довелося закрутити їх на тім'ї її голови.

“Сідайте, — сказала, — мені ще ніколи не доводилося мити чийсь коси—з довгими косами.” Вона навіть не уявляла собі таке. Я не знаю. Ох, подумати тільки! Бачите?

114 Вони не знають, про що все Це. Чому? Це через німечні катедри, під якими вони сидять (авжеж!), німечні катедри, з яких не почуєш Правди. Вони ідуть на компроміс з Нею. Розумієте? Краше. . . Краше було б, якби ви почули це. . . І ось ти говориш з кимось із них, вони піднімаються та спалахують та кажуть: “Я ніколи більше не слухатиму цього святенника-стрибуна.” Бачите? Крокуй далі, Уззія. Саме так!

115 Проказа, ох, іноді краше було б підхопити звичайну проказу, аніж отаку проказу; так, це проказа душі. Розумієте? Коли ти піднімаєшся і тебе охоплює. . . Просто там у тебе знову з’являється проказа—гріх, який гірший за проказу. Це проказа душі.

116 Уззія, певно, відійшов та спочив разом зі своїми батьками, як сказано в Біблії. Це означає, що він був спасений, бо він просто вчинив щось неправильно. Та коли ти чиниш це, розуміючи все, тоді в тебе з’являється проказа душі. І тоді вже неможливо дозволити ввійти туди прокаженій душі; вам це відомо.

А коли так, то умаліться. Упокортеся перед Богом. . . ? . . Ні в якому разі не ставайте зарозумілими та гордовитими; дослідіть Письмо та переконайтеся, що це саме так.

117 Недавно я розмовляв з кимось. . . Вони сказали: “Брате Брангаме, я розумію, що ви належите до ‘Тільки Ісус’?”

Я відповів: “Ви неправильно зрозуміли.” Бачите? Я сказав: “Я не належу до ‘Тільки Ісус’.”

Сказав: “Як же це так, ви христите в Ім’я Ісуса.”

118 Я відповів: “Це не робить мене прибічником ‘Тільки Ісус’.” Я сказав: “Наука ‘Тільки Ісус’; вони охрищують задля відродження. Я не вірю в це. Я не вірю в те, що як тільки вас охрищено в Ім’я Ісуса, то вам вибачено вашу душу—ваші гріхи; я вірю в те, що сказав був Петро: ‘По-перше, покайтеся; наверніться, ви втратили знака; поверніться.’” Покайтеся і потім виявіть світові, що вас було—вас було охрищено. Я вірю в те, що. . . Я не вірю в те, що народження згори — це хрищення Святим Духом. Це не хрищення Святим Духом; це народження згори. Нас народжено наново через Кров. Клітинка Крові приходить від—я маю на увазі, клітинка життя приходить від Крові. Вас охрищено Святим Духом у це тіло, але вас народжено через Кров. Цілком так. Вас народжено від крові вашого батька. Мене народжено від Крові мого Батька, і вашого—нашого Батька, Христа. Так, добродію!

119 Але, ви розумієте, ми не віримо так, як вірять вони. Те, що ми христимо в Ім’я Ісуса Христа, це не робить нас прибічниками ‘Тільки Ісус’; ні в якому разі. Ні, добродію!

120 Авжеж, добродію! Мойсей впокорив себе в присутності, коли він почув голос Божий, що прийшов ось таким чином, сказав: “Зніми свої черевики.” Мойсей одразу ж нахилився та зняв свої черевики. Бачите? Саме так.

121 Павло, коли те Світло кинуло його на землю... Він сказав: “Савле, Савле, чому ти переслідуєш Мене?”

Сказав: “Господи, Хто Ти?” Бачите, просто на землю. “Хто то такий?”

Сказав: “Я Ісус (цей Полум’яний Стоп) — Я Ісус. Важко тобі іти проти рожна.”

Сказав: “Господи, що я маю робити?” Він був готовий.

122 Іван Христитель бачив Його прихід. Один з найвеличніших мужів... Ісус промовив, що серед народжених жінками не було такого сильного мужа, як Іван. І коли Іван побачив Його, він усвідомив, що він був настільки нікчемний, він сказав: “Я негідний навіть зняти Його черевики.” Амінь!

123 Зверніть увагу, велика людина завжди впокорює себе. Шлях вгору — це шлях униз, завжди. Упокор себе, і Бог піднесе тебе. “Той, хто підноситься — буде понижений, але той, хто упокорює себе — буде піднесений.” О-о, мені це подобається.

124 Зменшся; завжди будь маленьким. Не будь великою цяцею; будь просто таким собі незначним хлопчиною. Розумієте? Тільки Бог є Тим, Хто великий серед нас в будь-якому разі. Саме так.

125 Ви не хочете сказати: “Це свята церква, святі люди.” О-о, ні! Це святий Бог (саме так), і несвята церква та несвяті люди. Саме так. Не існує такої речі як свята церква; це святий Бог у Церкві. Це не святі люди; це Святий Дух в людях. В такому разі ви не говорите про людей; ви говорите про Святого Духа, який перебуває в людях. Амінь, амінь! Це правдиве слово! Амінь! Це вцілило просто в десятку; я відчув це! Так, добродію! Йому сподобалося це; я знаю це. Слава! Так, добродію! Гаразд.

126 Зменшся. Він покривав своє обличчя двома, побожність. Він упокорив себе, покриваючи свої ноги. І по-третє, двома він літав. Двома з них він приводив себе в дію. Він перебував у пошані перед Богом. Він був упокорений перед Богом. Не тільки це, він не просто сидів там, але він приводив себе в дію. Це стосується Церкви. Амінь! Привести себе в дію. Що б там в нього не було, він був готовий іти з цим. Так, добродію! Єдине, що він міг говорити, так це: “Свят, свят, свят Господь Бог Всемогутній;” однак цим він і приводив себе в дію. Саме так! Він ввійшов у дію. Це саме те, що потрібно сьогодні церкві: по-перше, бути побожними, потім, бути покірливими, і потім, привести себе в дію. Так, добродію!

127 Він виявив пророку... Коли Він виявив пророку, якими Він представив Своїх служителів, як Він збирався вчинити, що ж тоді він зробив, цей Ангол? Цей пророк побачив, як його голос похитнув стовпи в храмі, коли він кликав. “СВЯТ, СВЯТ, СВЯТ

ГОСПОДЬ БОГ ВСЕМОГУТНІЙ.” І будівля похитнулася, і... Він закричав знову: “СВЯТ, СВЯТ, СВЯТ ГОСПОДЬ БОГ ВСЕМОГУТНІЙ,” — і будинок похитнувся.

128 Ісая сказав: “Горе мені!” Пророк, підтверджений пророк, народжений пророком, великий пророк Біблії; і він сказав: “Горе мені, бо мої очі бачили славу Божу.” Погляньте, як цей пророк упокорився, пророк, муж, до якого приходило Боже Слово. Та коли він побачив видіння в дії, він сказав: “Горе мені, бо я стою настільки близько, що бачу Господню Присутність.”

129 Наш сучасний американський народ може дивитися на це, та піде собі геть, та ще й глузує з цього. Саме так.

130 Коли він побачив, як видіння стало виявленим, виявлене видіння (о Боже, змилуйся над цим грішним світом!)—проявлене видіння, він заволав: “Горе мені, бо я людина з нечистими вустами, і живу я серед народу з нечистими вустами. Я загинув; у мені нема нічого доброго.”

131 Ось так, ви кажете: “Благословен Бог, я належу до Пресвітеріан, Методистів, Баптистів, П’ятидесятників; я не повинен сидіти і слухати таку нісенітницю.” Наскільки сильно це відрізняється, наскільки відрізняється.

132 І ви пам’ятаєте, цей пророк, покликаний ще від свого народження, і підтверджений, призначений до свого служіння, шукав Правду, і він перебував разом з царем. Він бачив проявлені справи Божі, однак коли прийшло відкрите видіння, замість того щоб піднести, він сказав: “Горе мені. Я загинув. Я вже майже загинув, бо мої очі бачили славу Божу.”

133 І ми ще можемо споглядати славу Божу, і ми обійдемо навколо та скажемо: “Купка святенників-стрибунів, божевільні люди.” Недивно, що ми нікуди не потрапляємо.

134 Пам’ятайте, я сказав вам, я прийшов сюди, щоб сказати те, що допоможе людям. Так, ми повинні бути—шанувати Це. Ми повинні, наскільки ми спроможні, віддати цьому відповідну пошану, коли ми бачимо, як проголошується відкрите Боже видіння, і знаємо, що то є Правда.

135 “Горе мені,” — сказав Ісая. — “Я сьогодні ввечері ось у цьому будинку (або вдень, чи коли б це не було), і я бачу славу Божу. Я бачу, як Ангол промовляє, і я бачу, як щось рухається. І я піднімаю очі та бачу, як Бог відкривається просто тут. Горе мені, бо я людина з нечистими вустами, і живу я серед нечистого народу.”

136 Дивіться, що сталося. О-о, що Він зробив? Він виявив—Ісаї пророку, що людина має бути покірною, має бути побожною в Його присутності. Побожність та покірливість, і потім ввійди в дію. Це саме так! Починай діяти.

137 Подібно як ота жіночка біля криниці, коли вона побачила, як щось відбувається, брате, в неї з’явилося двоє крил. Вона одразу

ж на них полетіла. Вона прийшла туди до криниці Якова, щоб набрати трошки тієї застоюної води, про яку вони все сперечалися; та коли вона скуштувала води з того Джерела Життя, вона одразу ж ввійшла в дію. Вона не стала говорити: “Пане, будь-ласка, скажи мені, де ти отримав освіту. Звідки у тебе все це? Як ти цьому навчився?” або: “Як ти дізнався, що в мене було п'ятеро чоловіків? Звідки тобі відомо, що зі мною негаразд? Як ти дізнався, що я самарянка? Звідки тобі відомо все це?” Вона не ставила запитань; Вона промовила: “Пане, я бачу, що Ти Пророк. Ми знаємо, що коли прийде Месія, Він говоритиме нам все це.” Ох, подумати тільки! Вона розпізнала це за Писанням. І потім вона сказала: “Я знаю, що коли прийде Месія, Він говоритиме нам все це.”

Він промовив: “Я — це Він.”

¹³⁸ Вона ввійшла в дію. Вона одразу побігла до міста, настільки швидко, наскільки могла; сказала: “Ідіть, погляньте на Чоловіка, Який розповів мені все, що я була зробила. Хіба це не сам Месія!” Коли вона узріла Правду, вона не старалася вести м'яча, вона—але вона, звичайно, віддала Цьому певну—певну—велику пошану. І вона, звичайно, подала Цьому велику підтримку, бо вона подалася в місто та казала: “Нумо, ідіть подивіться. Коли ви не вірите в це, ідіть, підемо разом зі мною.” Слава!

¹³⁹ Я сьогодні почуваюся неначе святенник-стрибун. Авжеж, добродію! Про мене, якщо так повинні почуватися святенники-стрибуни — нехай я буду одним з них. Так, панове! Я знаю, що Він має слухність. Я знаю, що Він зараз тут. Я знаю, що той самий Месія, я знаю, що той самий Бог, той самий Христос перебуває цього вечора просто тут у цьому невеличкому старому розпеченому приміщенні. Я можу вам це довести. Амінь!

¹⁴⁰ Погляньте на того Ангола Господнього, який стоїть ось у тому кутку просто над чоловіком, що сидить там. Його ім'я... Він служитель. Містер Уітт. Він з Вірджинії, (саме так!) страждає на неврастенію. Якщо ви вірите всім вашим серцем, ви можете іти додому цілком uzдоровленим. Чи вірите ви в це, добродію? Гаразд, ідіть додому та будьте uzдоровлені; ваша неврастенія минулася.

¹⁴¹ ...?...Сидить ось там; його ім'я Моррей. Він приїхав з Іллінойсу. В нього проблема з прямою кишкою. Якщо ви повірите цьому, пане...Чи вірите ви в це? Я незнайомий з вами. Чи ви вірите цьому? Хвороба залишила вас. Аллілуя!

Розпалений вугіль торкнувся вуст пророка,

Цілком очистивши його;

Коли Божий Голос спитав: “Хто піде для Нас?”

Тоді він відповів: “Ось я; пошли мене!”

¹⁴² Не має значення, яке там переслідування, не має значення, що буде означати хрест — “Пошли мене, Господи; ось я!” Не має значення, чи багато від тебе відвернуться, як багато *цього, того* або *іншого* — “Пошли мене!”

143 Він зараз той же самий Месія. Він тепер перебуває просто тут. Я бачу Його знову. Амінь! Що це?

144 Та жінка почала діяти. Вона взяла ті крила та вирушила у політ. Вона швидко ввійшла в дію.

145 Коли апостол Петро, коли він одного дня там в морі прийняв Бога за Його Словом. . . Він рибалив цілу ніч і нічого не впіймав. І Ісус підійшов до нього; Він сказав: “Закинь свого невода по інший бік човна.”

146 Він відказав: “Господи, я рибалка; я знаю, коли воно клює і коли ні. Мені відомо, де вона є і де її нема. Однак я рибалив цілу ніч і не впіймав навіть мілкоти. Ось, якщо Ти кажеш закинути ось туди. . . Я знаю, що там нема ніякої риби, але за Твоїм Словом, Господи, я закину невода.” Що він зробив? Він ввійшов у дію. Амінь!

147 Ось тут басейн, повний води. Якщо вас ще ніколи не було охрищено в Ім’я Ісуса, це саме час, щоб почати діяти. Якщо ви лише якийсь член церкви і не знаєте Бога в хрищенні Святим Духом, це саме час, щоб ввійти в дію. Хіба не так? Закрий своє обличчя в побожності. Закрий свої ноги в покорі та схили свої коліна та починай діяти. Якщо ти не знаєш Бога, починай діяти.

148 Коли сліпеч, який не міг бачити, коли Ісус говорив з ним та змішав слину з землею та поклав це йому на очі та уздоровив його—уздоровив. Коли він одержав uzдоровлення, він почав діяти. Він поширював славу про Нього. Він не старався заволодіти м’ячем; але, брате, він поніс славу про Нього по всій тій місцевості. Що він зробив? Він ввійшов у дію.

Одного разу було уздоровлено одного сліпця і сказали. . .

“Цей Чоловік — грішник. Навіть і не знайся з Ним!”

149 Він сказав: “Грішник Він чи ні, я не знаю; але я знаю одне, я був сліпий, а тепер ось бачу.” Що він зробив? Він ввійшов у дію.

150 Ось що потрібно церкві. Ввійдіть в дію! У нас занадто багато формальності, у нас занадто багато світської пихи; нам потрібно ввійти в дію. Амінь! Він поширював звістку про Нього повсюди.

151 Люди у П’ятидесятницю, вони знали не дуже то багато. Вони не могли поставити свого підписа на папері, деякі з них. Вони були налякані. Вони зібралися у верхній кімнаті. Але одного дня, що вони зробили? Вони піднялися туди у послусі Його Слову. Вони прийняли Його Слово. О-о, якби люди сьогодні лише прийняли Його Слово, тоді б вони ввійшли в дію. “Чекайте в Єрусалимі.” Лука 24:49.

“Ви приймете Духа Святого після того, як ця обіцянка—після того, як Дух Святий злине на вас; і тоді ви будете Мені свідками.” Дії 1:8.

152 Лука 24:49 сказано: “Ось, Я посилаю обіцянку Батька на вас; але чекайте в Єрусалимі, доки вас не буде наділено силою з

висоти.” Доки? Одну годину, дві години, десять днів, чотири місяці, шість місяців, нема ніякої різниці. Доти! Як довго це триватиме? Доки не станеться. Коли ти прохаєш Бога про щось — залишайся просто там до тих пір, поки. Амінь! Залишайся до тих пір, поки. Поки що? Поки це не станеться. Претендуй на це! Вір в це! Тримайся за це! Починай діяти! Свідкуй про це! Свідкуй! Не бійся. Ввійди в дію!

153 Що вони робили у верхній кімнаті? Хвалили та благословляли Бога. За що? За обіцянку; вони знали, що вона повинна була статися. Ось вам; ввійди в дію. Починай хвалити Бога, доки ця Обіцянка не справдиться повністю. У вас є обіцянка.

154 Якщо ти віриш, що Бог уздоровлює — продовжуй діяти. Якщо ти віриш, що Він збирається викликати тебе просто зараз, і ти тримаєшся за Нього — продовжуй діяти. Амінь! Продовжуй діяти! В тебе є два крила, тож застосовуй їх. Продовжуй діяти! Розмахуй ними вгору та вниз. “Господи, я вірю; Господи, я вірю.” Ти не можеш просто волати: “Свят, свят, свят”; тобі потрібно говорити: “Господи, я вірю!” Залишайся в дії! Амінь!

155 Вони продовжували діяти, доки з Неба не зійшов звук подібний швидкому вітру. Ось тоді вже справді відбулася дія. Ось тоді вони ввійшли в дію.

156 Брате, Сестро, все це, що, як ми бачили, відбулося за цих останніх днів, повинно ввести нас в дію. Амінь! Ми повинні перебувати в дії. Це саме так. Ми ж сидимо собі неначе на якомусь. . . І ось, люди сидять собі спокійненько, п’ятидесятники; Господь щось зробить; вони кажуть: “Гм! Ну що ж, це непогано.” О-о, жах! Щось не дуже то схоже на Серафима, який перебуває поруч з Богом. Саме так. Посланець, який навіть ще ближчий до Бога. Ти стаєш Його дитиною ще за межами мідного вівтаря.

157 Серафим перебуває біля мідного вівтаря. Але ти як син та дочка прямуєш просто до Божої присутності. Тобі не потрібно проходити через якогось там священика та усякі подібні речі. Він є твоїм Священником. Розумієте? Просто там в Його присутності як сини та дочки. Брате, я певен, що в нас є більше аніж крила. Амінь! В нас є Святий Дух! Саме так.

158 Але ми повинні перебувати в дії з побожністю та покорю, не в такій дії, щоб намагатися щось на когось котити, але з такою побожністю та покорю, щоб ми могли ввійти в дію та сказати: “Горе нам, нам було явлено Присутність Всемогутнього. Ми побачили, як відбуваються видіння, саме так, як Він сказав був. “Ті справи, які Я чиню, і ви чинитимете також. Навіть більше за цих чинитимете, бо Я йду до Свого Батька.”

159 Ми побачили, як відбувалося навіть більше, ніж було коли-небудь записано в. . . Авжеж, на одному-єдиному зібранні ми бачили, як всього цього відбулося навіть більше, ніж записано в Біблії. Це так. На одному зібранні більше, ніж було записано за 33 з половиною роки Його життя. Це так. Подумайте про це. Ми

бачили це на власні очі. Ми бачили, як все це відбувалося. Ми бачили, як це було передречено, справдилося, спостерігайте. Кульгаві, сліпі, інваліди, безсилі, все те, що було передречено, справдилося до останньої крапки. Жодної помилки. Брате, це повинно ввести нас в дію, в покорі та побожності.

¹⁶⁰ У минулому, за Біблійних часів, коли Полум'яний Стовп стояв над Ізраїлем, і Він став тілом та жив серед нас... “Я прийшов від Бога і до Бога повертаюся.” Святий Павло побачив Його і впав на своє обличчя. Великий учитель, такий як Павло, навчений Гамаліїлом, ницьма впав у порох та заволав: “Господи, Хто Ти? Я готовий іти.” Визначний муж, яким він був тоді, вчений; і він упокорився, бо він узрів Полум'яний Стовп. Ми ж не тільки бачимо на власні очі, як Він рухається серед нас, але Його було підтверджено також і науковим чином. Це повинно ввести нас у дію.

¹⁶¹ Ми бачимо, як Він чинить те ж саме, що Він чинив і тоді. Він чинить це і сьогодні. Обіцянка Батька. О-о, що це таке? Він прийшов, щоб підтвердити Слово, щоб довести, що то є Слово. Це повинно ввести Церкву в дію, чи не так?

¹⁶² Двома він у побожності закривав своє обличчя. Двома він закривав свої ноги, покора. І двома він приступив до праці. Він вирушив у дорогу, почав діяти.

¹⁶³ Отож, ми повинні перебувати в дії, у пошані до Слова. Ми повинні говорити людям.

¹⁶⁴ З'являються ознаки Його приходу, повсюди ми бачимо, що їх виявлено в Його Слові. Ми чуємо, як приходить Святий Дух та говорить нам про певні речі, які мають статися.

¹⁶⁵ Не більше ніж двадцять років тому просто з цього самого приміщення, Ним було передречено прихід президента Кеннеді. Він докладно розповів про те, що повинно статися, що жінки та інші поставлять цього хлопця, і докладно — яким саме він буде. І нам весь цей час все це було відомо, і докладно розповів про те, що повинно статися. І ось воно сьогодні. І ось збирається ця конференція, Федерація Церкви та інше збирається разом. Чому ж це не введе нас в дію? Саме так. Угу!

¹⁶⁶ Слово за словом, як Він говорив, це справдилося просто поруч з нами. Це повинно ввести нас у дію.

¹⁶⁷ Подібно як пророк, ми бачили наслідки або—наближення відходу, відступництва, піднесення деномінацій, втрата своїх місць.

¹⁶⁸ Подібно Ісаї, що стояв там, почнемо з того, що він був деномінаційним мужем. Він спирався на царя, бо той був порядним мужем. Але він побачив, що зробило з ним самопіднесення. Ми назавжди вилучило його. І ми бачимо, що зробило з церквою самопіднесення деномінації. Воно назавжди забрало цю так звану деномінаційну церкву зі сцени. Скажіть—но

мені, де хоч одна піднялася, після того як впала. Де це таке було? Зверніться до історії та прослідкуйте за будь-якою церквою, яка падала. Як тільки вона організовувалася, вона падала, і вона вже ніколи не піднімалася знову. Уззія вже ніколи не повернувся до— до храму знову. Він залишався прокаженим весь залишок своїх днів і був похований прокаженим. Так, добродію!

¹⁶⁹ Отож, пророк зрозумів, до чого це призвело. Він побачив це— до чого приводить те звеличення. “Аякже, ми. . .” або: “Майже кожен. . . Ніхто не може приєднатися до наших деномінацій, якщо він спочатку не пройде перевірку у психіатра, щоб побачити, нормальний в нього рівень інтелекту чи ні. Він повинен мати ступінь доктора богослов’я, доктора філософії, перш ніж він зможе прийти до—говорити з нами. А якщо ні, наша рада його не прийме.” О-о, подумати тільки! “Найкращі. . . найвишуканіша публіка з усієї країни з’їжджається до. . . Подивіться—но на ті автомашини, що стоять навколо наших будинків; там ‘Кадиллаки’ та ‘Рікенбекери’ і так далі.”

¹⁷⁰ Ми бачили, як таке помирає. Ми бачимо це мертвим, і все це покрилося—болячками—покрилося гнояками—точніше сказати, смердючими гнояками, як це названо в Біблії. Все це стало цілковитим гноєм. Воно смердить. Це саме так. (Я говорю про це в духовному сенсі. Розумієте?)

¹⁷¹ Ми бачимо, що вони послабили своє тримання—хватку за Слово та підносять віровчення. Ми бачимо, до чого це призводить? Наводить проказу, невір’я. Еге ж! О-о, просто жах!

Подібно Уззії, що намагався зайняти місце свого помазаного—помазаного служіння, після того, як його було вже вражено, і він побачив, що зазнав краху. І ми бачили, як оці церкви намагаються зайняти місце помазаного служіння, щоб проповідувати Боже Слово, та загальмувалися з цим. Вони не знають, що робити. Ставиш перед ними Слово, вони ж не знають, що робити. Просто жах. “Ми віримо, що то було для іншого дня.” Що це таке? Вони заплуталися. Як ви можете виконувати службу Божих помазаників і відкидати Його помазане Слово, яке є Він Сам у формі Слова? Як ви можете відкидати те, що Слово має слушність, і потім все одно проголошувати, що ви помазані Духом?

¹⁷² Єдиний, хто проявить Слово Боже — це Сам Святий Дух. “Коли Він, Дух Святий, прийде, Він візьме з того, що належить Мені, і все вам сповістить.” Саме так. Як ви можете займати місце помазаного служіння і належати до якогось віровчення чи деномінації? Вони мертві! Єдине, що потрібно зробити — це впасти ниць та волати: “Господи Боже, я людина з нечистими вустами.” Так, добродію!

¹⁷³ Ці деномінації намагаються зайняти місце святої церкви. “Ми віримо в Бога Отця, Всемогутнього, Творця Неба і землі, та Ісуса Христа, Його Сина. Ми віримо в святу Римську Католицьку Церкву,” і все таке інше. “Ми віримо у спільність святих.”

174 Я вірю в спільність Христа. Так, добродію! Я вірю, що святі нині перебувають у славі, звичайно. Та я вірю, що в нас є один Посередник між Богом та людиною. Так, добродію! Тицяють усю цю нісенітницю. . .Ось, Біблія протирічить цьому. Вони кажуть: “Ну це ж Біблія.” Це Бог! Слово було Богом, і Слово стало тілом та перебувало серед нас. Отож, Слово перебуває в нашому тілі, проявляючи Себе, помазане Святим Духом. Час починати діяти. Саме так.

175 Вплив видіння на пророка (о-о, подумати тільки!) змусив його визнати, що він був грішником (помазаний пророк). Він сказав: “Я людина з нечистими вустами, я неправий. Я чинив неправильно. Я сам нечистий.” Він був грішником. Він визнав свої гріхи. Так, добродію! Змусило Божого пророка визнати, що він був грішником; ось що зробило це видіння. Всілякі доктори богослов’я та доктори філософії глузуватимуть з цього. Мабуть, знаходяться у ієрархії якоїсь церкви.

176 Чи чули ви, що сказав у сьогоднішніх новинах кардинал? Він заявив: “Тут ось деякі навчають про те, що повернення Господа вже близько.” Він сказав: “Але, звичайно, нам доведеться позбутися таких. Ми хочемо об’єднати світову релігію.” Саме так. Люди, не засинайте. Все це вже ближче, аніж ви думаєте. Цей хлопець майже такий, як і той, хто не знав Йосипа, ви розумієте.

177 Пильнуйте, підкрадається настільки підступно, наскільки це можливо. Вони вже чітко ухопилися ось тут, за цю останню межу, де вони створять образ їй через створення Спілки Церков, і змусять її говорити те ж саме, що говорила звірина, і дадуть їй владу переслідувати всіх благочестивих людей, та переіменіть Божі часи та закони. Цілком точно, як це і було сказано. Ми пізніше ще торкнемося цього; сьогодні вже занадто пізно, але ми—як би там не було, ви знаєте це. Так, добродію!

178 Це змусило його—змусило його визнати себе грішником. . . ? . . .О-о, якби це сталося сьогодні, вони б сказали: “Авжеж, я доктор *Такий-то*.”

Я чув, як один єпископ говорив: “Коли я прийду на Небеса, чи знаєте ви, що я зроблю?” Сказав: “Я підійду до—до Ісуса та скажу: ‘Чи Ти знаєш, хто я такий? Я єпископ *Такий-то*.’”

Він промовив: “Авжеж, я чув, як моя мама говорила про тебе.”

Сказав: “Люди, які вірять Біблії, вони неначе пробираються крізь каламутну воду; ти не усвідомлюєш, куди ти йдеш.”

179 Не думайте таке. Він мій Провідник. (Я проповідуватиму про це завтра ввечері.) Так, добродію! Він проведе тебе через усі каламутні води, через які треба пройти, через усі небезпечні мілини, всі вершини та низини. Де б це не було, Він переведе мене через річку смерті. Амінь! О-о, так, добродію! Він проведе. “Коли прийде смерть, я не страхатимусь лиха, бо Ти зі мною. Так, хоч би мені довелося йти через долину смертної темряви, я не страхатимусь злого; Ти також і там.”

180 “Якби я ліг у шеолі, — сказав Давид, — Він і там також.” “О-о, якби я взяв крила ранкової зірниці, полетів собі геть, то й там Він також. Він завжди переді мною, тому я не захитаюся.” Амінь! Ох, подумати тільки! Бери ці крила та починай діяти. Так, добродію!

181 Цей пророк теж швидко ввійшов у дію; він впав на коліна. І він сказав: “Я людина з нечистими вустами.” Тоді, як тільки він визнав, тоді прийшло очищення. Ви повинні спочатку визнати.

182 Я хочу, щоб ви звернули увагу, коли цей пророк. . . Подумайте про це, ось—не. . . Муж, який стояв разом з державним урядом, підтверджений пророк, як тільки він побачив це перше видіння. . . Він раніше ніколи не бачив видінь; у нього все було інакше. Він відчував Боже керівництво і крокував згідно зі Словом. Але цього разу прийшло відкрите видіння, і він заволав: “Я людина з нечистими вустами, і я—всі ці люди нечисті. Горе мені, бо я бачу, як проявлено Божу славу.” А ми лише споглядаємо це. Нам слід було б летіти. Розумієте, розумієте?

183 “Я людина з нечистими вустами.” Він опустився до вітваря і він промовив: “Я людина з нечистими вустами, Господи. Що мені робити, що мені робити, бо я просто ось тут бачив, як Ти з’явився? Я бачу, як Ангол розхитує це. Я бачив, як він говорив, і там щось хиталося.” Амінь! (Я сподіваюся, що ви не спите.) О-о, подумати тільки! Сказав, і щось сталося. Слава! Що сталося?

184 Потім ми бачимо, що він визнав свій гріх, і як тільки він зробив це, той гучний голос, який говорив, спустився нижче, взяв його руку, взяв кліщі, підхопив жарину, поклав її йому на руку, поклав на вуста Ісаї та очистив його.

185 Зверніть увагу, він не послав його одержувати ступінь доктора філософії. Він не дав йому підручника з правилами, щоб вивчити; але Він—Бог виявляв пророку, що Його очищувальна сила — через вогонь з вітваря. Амінь! Сьогодні Божа очищувальна сила — це не декламувати якесь віровчення або приєднуватися до якоїсь церкви; це сила Святого Духа та вогню, який приходить та очищує людину від усякого невірства. Амінь!

186 Божий шлях очищення пророка — вогнем, а не віровченням. Що пророк знатиме про віровчення? Він буде використовуватися Богом. Слово повинно було стати проявленим через нього, тому то Він і не міг дати йому якогось віровчення. Він би тримався за це віровчення. Тому Він взяв вогню з вітваря та очистив пророка.

187 Спочатку визнання, потім очищення вогнем. Слава Богу! О-о, погляньте! По-перше, визнання, по-друге, очищення, по-третє, доручення. Амінь! Ось так. По-перше, визнання — “Я неправий!” По-друге, очищення. Виправдання, Освячення та Хрищення Святим Духом. Бачите? Визнання, очищення, наділення повноваженнями. “Ідіть по всьому світу та проповідуйте Євангелію. Ці ознаки будуть супроводжувати тих, хто віритиме.” Амінь!

¹⁸⁸ Після визнання іде очищення. Після очищення іде наділення повноваженнями. Проповідувати Євангелію, уздоровлювати хворих. Незалежно від того, що там казали люди, він. . .

¹⁸⁹ Врешті-решт, цей дорогоцінний пророк помер, переслідуваний, його розпилили на шматки пилою.

¹⁹⁰ Пам'ятайте, це було тоді, коли Ісая визнав, що він помилявся. Він був цілковито неправий; він покладався на своє віровчення (бачите?), покладався на людину, штучні справи. Він бачив царя, який був визначним мужем; він був релігійним мужем. Але він побачив, що всі люди впадуть. Розумієте? Та коли він змінив це і звернув погляд вгору і узрів видіння про те, Хто такий Бог, тоді він сказав: “Я хочу визнати, що я неправий. Ці старі віровчення більше не діють, бо вони змертвіли та зазнали краху. (Розумієте?) Вони вражені проказою, але я бачив, як було проявлено Божу славу.” Віровчення не може проявити цього. Віровчення не може сказати це таким чином. Віровчення неспроможне виконати це таким чином. Потрібен Христос, щоб виконати це саме таким чином. І як тільки він побачив це, він сказав: “Ось, я був цілковито неправий, Господи.” І потім прийшло очищення; потім прийшло доручення. О-о, подумати тільки!

¹⁹¹ Саме тоді очищений Ісая. . . Коли Бог покликав: “Хто піде заради Мене,” — і саме Ісая озвався: “Господи, ось я; пошли мене!” Очищений пророк.

¹⁹² О-о, невже ви не бачите *Впливу*? Не підпадайте під вплив Мартелли. (Я сподіваюся, що тут нема такого імені.) Не дивися на імена—імена—вплив якоїсь дівчинки, яка ходить разом з тобою до середньої школи чи то неповної середньої школи, або сусідки, яка підрізає свої коси та вдягає шорти; не піддавайся такому впливу. Не піддавайся впливу якогось засохлого у віровченнях пастора, який відкидає Боже Слово і тицяє тобі віровчення; не піддавайся такому впливу. Але стій там твердо, доки ти не побачиш, як зійде Божа слава, побачиш, як щось рухнеться від її впливу, і побачиш, що все відбувається саме так, як це було сказано Богом. Потім заволай: “Горе мені, Господи; я помилявся. Очисти мене тепер, Господи. Очисти мене! Нехай Дух Живого Бога наново зійде на мене.”

Коли розпалений вугіль торкнувся пророка,

Цілком очистивши його;

Коли Божий голос спитав: “Хто піде для нас?”

Тоді він відповів: “Пане, ось я; пошли мене!”

(Він був готовий. Він побачив дещо. Так, добродію!)

Мільйони вмирають в гріху та ганьбі;

Вчуй їх поклик розпачу й відчаю.

Їм на допомогу, брате, поспішай;

Негайно дай відповідь — “Господи, ось я!”

¹⁹³ Щось повинно бути зроблено. Година вже пізніша, аніж ми думаємо. Нехай же видіння від Бога справить такий вплив на людей, щоб вони змогли побачити, що той Бог, який був з Ісаєю в храмі — це той самий Бог в Своєму святому місці сьогодні. Він перебуває у святому місці Святого Духа. Він сам є Святий Дух. Колись Він був тілом; нині ж Його Дух діє серед Його народу, виявляючи Себе живим, не якимсь там мертве віровченням, але живий Христос, той самий вчора, сьогодні та навіки. О-о, Ісає, швидко відповідай: “Наставнику, ось; пошли мене.”

Помолимося. Схиливши наші голови. . .

Коли розпалений вугіль торкнувся пророка,
Цілком очистивши його;
Коли Божий голос спитав: “Хто піде для Нас?”
Тоді він відповів: “Ось я; пошли мене!” (Разом.)

Говори, мій Господи; Говори, мій Господи.
Говори, і я одразу відповім Тобі.
Говори, мій Господи; Говори, мій Господи.
Говори, і я скажу: “Господи, пошли мене!”

¹⁹⁴ Ось, можливо, це ваш сусід; можливо, це жінка, з якою ви разом працюєте, чоловік, з яким ви разом працюєте, але там ось. . .

Мільйони вмирають у гріху та ганьбі; (У віровченнях та деномінаціях.)
Вчуй їх поклик розпачу й відчаю.
Їм на допомогу, брате, поспішай;
Негайно дай відповідь — “Господи, ось я!”

Говори, мій Господи; Говори, мій Господи. (Я бачив певне видіння від Господа; я бачив, як це сталося.)
Говори, і я одразу відповім Тобі. (Він вже проговорив.)
Говори, мій Господи; Говори, мій Господи.
Говори, і я скажу: “Господи, пошли мене!”

¹⁹⁵ Тепер, схиливши наші голови, я хотів би знати сьогодні, як я вже казав вам, я намагаюся дослідити те, що, на мою думку, допоможе вам. Ви бачили того пророка; він був визначною людиною. Він народився саме для того, щоб бути пророком. Він виявив, що він прямував не тим шляхом, яким треба; він спирався на руку Уззії, царя. Він побачив, що не можна покладатися на тілесну силу. Вона швидкоплинна. Це неправильно. Але зверніть погляд вище та побачте Бога, який високо сидить на Своєму престолі. Зверніть свій погляд вгору на Ісуса; Він промовив: “Я є той самий вчора, сьогодні та навіки.” Нехай Він підніме вас в Дусі. Придивіться і переконайтеся, невже Він не той самий вчора. . .

196 Коли той Ісая узрів, як Боже видіння зійшло і в той храм, він був готовий визнати свою помилку. Він був готовий визнати, що він не вчинив нічого правильного. І чи не полетів він тоді до народу; чи не зробив він тоді все, що було правильним. Все, що він спроможний був зробити, аж до того, що врешті-решт він своєю власною кров'ю поставив підписа під своїм свідоцтвом.

197 Я думаю, що всі ми повинні так почуватися. Хто відчуває, що хотів би сказати—чуючи, як промовляє Бог—що ви б хотіли—ви б сказали Богові: “Ось я; пошли мене!” Підніміть ваші руки. “Ось я, нехай я свідкуватиму продавцю молока. Нехай я свідкуватиму—всім, кому я зможу, щось робитиму. Дозволь мені виконати щось. Господи, я не—прохаю бути проповідником. Я не прохаю бути кимось, але, Господи, якщо я селянин, зроби мене таким селянином, який міг би свідкувати своєму сусіду-селянину. Дозволь мені бути таким селянином, щоб, коли продаватиму своє зерно, щоб я міг свідкувати приймачу зерна. Дозволь мені бути селянином. Якщо я—якщо я жінка, дозволь мені свідкувати страховому агенту. Нехай я свідкуватиму продавцю молока, поштарю. Дозволь мені щось робити, Господи. Дозволь мені піти до сусідів та налагодити добрі стосунки з моєю сестрою, яка живе в сусідній кімнаті, яка неправа та ще й злоститься. Дай мені можливість з лагідністю засвідкувати їй. Нехай я закрию своє обличчя крилами покорі; нехай я закрию також свої ноги. Дозволь мені бути побожною в Твоїй Присутності, та пошли мене іще з двома крилами, Господи, швидко до когось — ‘Ось я; пошли мене, пошли мене!’”

198 В цій пошані давайте—но всі станемо та присвятимо себе на служіння Богові. Всемогутній перебуває тут. Чи вірите ви в це? Ми тепер в Його Божественній Присутності. Не забудьте цього тепер. Його Присутність перебуває просто ось тут, так само як це було. . . Широ кажучи, поки я стояв тут, я вже побачив чотири чи п'ять видінь. Саме так. Це саме так. Це стосується двох або трьох людей, які належать до цієї церкви, які нічого не казали; але Він так само присутній тут. Добре.

Отже, що ми тепер хочемо зробити, кожен з вас, по-своєму, давайте присвятимо себе Богові.

Бачимо ознаки ми Його приходу;
Листя на смоковниці зазеленіло.
Євангелія Царства прийшла до всіх народів,
І ми вже близько; скоро вже кінець.

(Авжеж. Хіба не так?)

З радістю звіщаємо ми Звістку Його з'явлення;
Розкажи усім, що скоро в славі Він прийде.
Тож прокиньтесь, святі Божі.
Годі спати, коли так близько вже кінець.
Готуймося до останнього поклику. (Амінь!)

Народи розбиваються; Ізраїль прокидається;
(Він вже як народ.)

Знамення, що були передречені пророками,

Дні поган вже добігають кінця,

Зі страхіттями, що наступають, (Ви бачите, як
воно скрізь надходить, не тільки до народів,
але й церков.)

Поверніться, о, розпорошені, до себе самих.

День відкуплення вже близько;

Людські серця стискаються від страху;

Будь наповнений Його Духом,

Тримай свого світильника готовим та чистим;

Підніми очі, твоє відкуплення вже близько.

Фальшиві пророки брешуть;

Божу правду вони відкидають,

Що Ісус, Христос є нашим Богом. (Ви знаєте, що
вони відкидають її.)

.....

Та—але ми підемо там, де пройшли Апостоли.

Бо день відкуплення вже близько;

Людські серця стискаються від страху;

Будь наповнений Духом,

Тримай свого світильника готовим та чистим;

Підніми очі, твоє відкуплення вже близько.

¹⁹⁹ Зітри геть цю деномінаційну кіптяву. Зітри цей світський бруд. Крові Ісуса Христа більше ніж достатньо, щоб очистити тебе. Підніміть очі! Нехай ваші світильники світять. Візьміть ці крила та скоріше летіть до когось.

Піднімемо зараз наші руки та скажемо: “Боже, ось я; пошли мене.”

²⁰⁰ Небесний Батьку, сьогодні посвячуючи себе Тобі, Господи, разом з цією церквою, після цієї проповіді, суворой, важкої — “Ось я, Господи; пошли мене.” Ось моя церква, Господи. Нехай вони закрийть свої обличчя в побожності. Нехай вони закрийть свої ноги в покорі. Нехай їм дістане мужності летіти з Посланням, швидко, до когось іншого. Даруй це, Господи. Нехай вони свідкуватимуть з лагідністю, будуть разом зі Спасителем сіллю землі. Господи Боже, це наша жертва. Це наше приношення. Це наша подяка. Це те, чого ми прагнемо, Господи. Пошли нас сьогодні до того, хто гине. Даруй нам завтра притягнути їх до якоїсь церкви. Нехай ми навчимо їх дороги Господньої. Нехай вони будуть спасені, Господи, бо година вже пізніша, аніж ми думаємо. Даруй це, Господи.

²⁰¹ Нехай це справді буде в наших серцях. І як ми говоримо це, Господи, візьми розжарений вугіль Святого Духа з вівтаря на Голгофі; торкнися сьогодні кожного серця та кожних вуст,

Господи, щоб ми не говорили неправди, щоб ми говорили Правду. Візьми нас сьогодні, Господи, саме такими, якими ми є. Не всі з нас проповідники. Не всі з нас пророки. Не всі з нас розмовляють мовами. Не всі з нас чинять чуда; але всі з нас мають щось робити. Покажи нам де саме, Господи. Свідкувати, співати Тобі хвалу. І неначе хліб за водою, це повернеться якогось славного дня. Даруй це, Господи. Ось ми. Пошли нас до наших сусідів, повсюди, куди ми зможемо, до нашого знайомого, і розповісти їм про прихід Господа. Даруй це, Батьку.

²⁰² Благослови нас нині. Нехай сьогодні ми дамо своїм тілам добрий відпочинок. Нехай ми вранці встанемо та підемо до церкви; і нехай завтра Ти говоритимеш настільки—настільки сильно, що Ти не залишиш необробленим жодного каменя, щоб кожен знав, як треба ввійти в це. Навчай нас, Господи. Ми чекаємо. Навчай нас вранці, як прийти до цієї повної міри, де ми можемо бути синами та доньками Бога. Ми чекаємо на Тебе, Господи, з приготованою жариною, щоб торкнулася наших вуст. Ми чекаємо, Батьку, в Ім'я Ісуса.

²⁰³ Тепер, схиливши наші голови. Тоді я попрохаю пастора пройти вперед, щоб розпустити зібрання. Бог благословить вас. Сподіваюсь побачити вас вранці. Нехай Бог буде з вами, уздоровить всіх недужих та страждаючих серед нас, зробить кожного з вас... Я зараз відчуваю наповнення Духом. Я відчуваю Святого Духа, я відчуваю Його Присутність. Я знаю, що Він тут. Я цілком певен, що Він тут. Я бачу Його; я знаю, що Він тут. Я бачу, як Він рухається, цей сильний Полум'яний Стоп. Слава!...?...проявлення Його Істоти, божественність Його Присутності...?...Його величній Істоти. Боже, перебувай над цими людьми; нехай нікого з них не буде втрачено, я молю. Слава Богів!

Людський вплив UKR62-1013

(The Influence Of Another)

Це Послання Брат Вілліам Марріон Брангам виклав у суботу ввечері 13 жовтня 1962 року в Скинї Брангама в Джефферсонвіллі, Індіана, США. Було докладено всіх зусиль для точного переносу викладеного Послання з магнітофонної плівки на папір, надруковано без скорочень і розповсюджується *безкоштовно* видавництвом “Voice Of God Recordings”.

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним пожертвам віруючих.

Український переклад вперше опубліковано у 2002 році.

©2002 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org